

Το θρυλικό



Γέφυρα της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Η εφημερίδα που ένωσε



Γέφυρα
Τζαρή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Ερατοσθένους 6 – Κ. Ηλιοπούλη – Τ.Κ. 163 41 – ΤΗΛ. 210.99.21.292 – FAX.210.99.61.787 • E-Mail: antoniouxr@tee.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 46ος - Αρ. φύλλου 220 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022 • Τιμή Φύλλου: 5.00 €

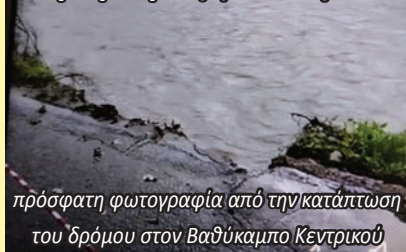
το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

Το πρόβλημα ύδρευσης έχει λύση

Αγαπητέ Δήμαρχε,
Χρόνια πολλά και καλές γιορτές.
Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω, σε συνέχεια της αυτοψίας που κάναμε -πριν δύο χρόνια- στον οικισμό «ΛΑΓΚΑΔΙΑ», όπου διαπιστώθηκε ότι για να επιτευχθεί ύδρευση των οικιών μεγαλύτερου υψομέτρου απαιτείται φρεάτιο διαχωρισμού των δύο δεξαμενών (Μητσέικα και Αντωνέικα). Είναι κρίμα να μην αξιοποιηθεί η ανέξοδη λύση της βαρύτητας (αφού το νερό έρχεται από τα Τζουμέρκα) και να εξαρτόμαστε από την προσωρινή λύση πιεστικού για την οποία υπάρχουν σχετικά παράπονα, αφού αφενός προϋποθέτει κατανάλωση ρεύματος, αφετέρου όταν λειτουργεί το πιεστικό τα χαμηλότερα σπίτια δεν έχουν ύδρευση. Μετά τα παραπάνω, θα παρακαλούσαμε να γίνει πρόβλεψη στον προϋπολογισμό για το 2023 της σχετικής Δαπάνης υλοποίησης του έργου.
Και πρόβλεψη για προμήθεια 1000 μέτρων σωλήνος φ63 πολυαιθυλενίου 16 ατμοσφαιρών, λόγω αύξησης του μανομετρικού!!!
Είμαστε στη διάθεσή σας για κάθε περαιτέρω ενημέρωση/βοήθεια.

Με εκτίμηση
Χρήστος ΑΝΤΩΝΙΟΥ - Πρόεδρος ΑΡΑΧΘΟΥ

**Αλόγιστες παρεμβάσεις
στον π. Άραχθο, που όπως βλέπετε
εκδικείται και πολύ σύντομα
θα καταβροχθίσει - εξαφανίσει
τον επαρχιακό παραποτάμιο
δρόμο μας (No 18)!!!**



πρόσφατη φωτογραφία από την/κατάπτωση
του δρόμου στον Βαθύκαμπο Κεντρικού

ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ

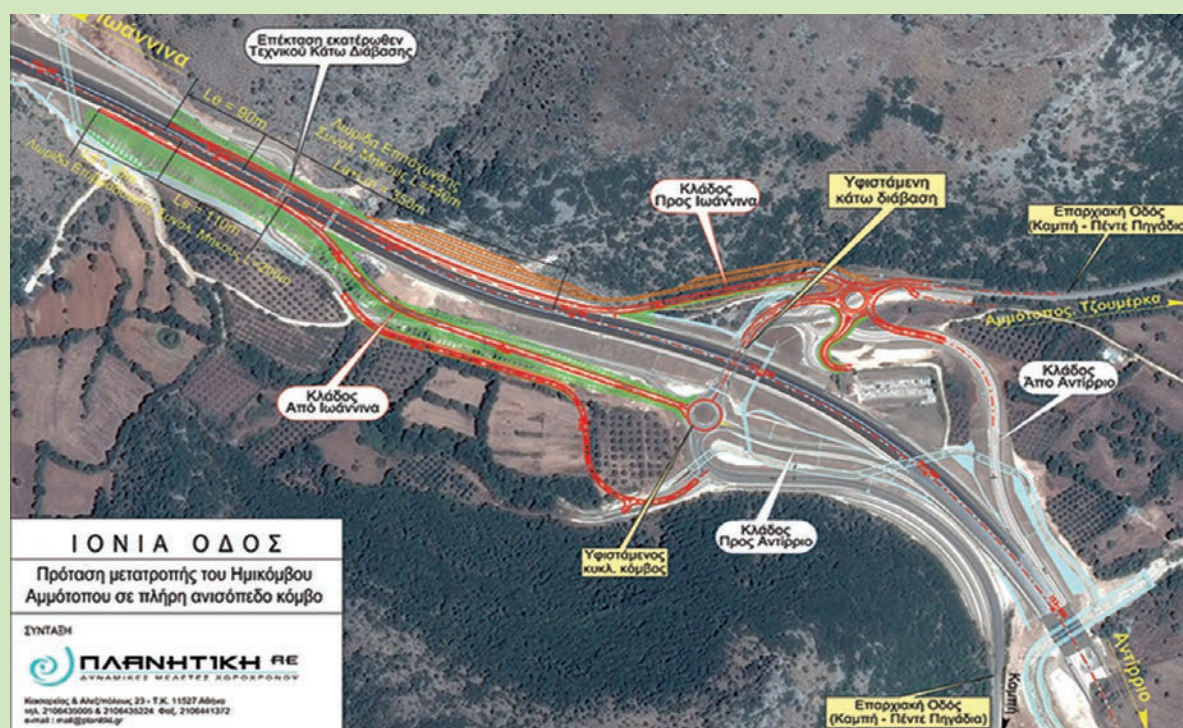
- 1) Χαλικοαμμοληψίες
- 2) Απόθεση άχρηστων υλικών στην κοίτη του Αράχθου.
- 3) Καταλήψεις παραποτάμιας έκτασης με στόχο την απόκτηση οικοπέδου ή τη μετατροπή της σε γεωργική εκμετάλλευση.
- 4) Καταστροφή παραποτάμιων αλυσυλλίων.
- 5) Μόλυνση από απορρίμματα και από λύματα χοιροτροφείων, ελαιοτριβείων και τυρο-κομείων.
- 6) Αποστράγγιση φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων.
- 7) Η κατασκευή του φράγματος Πουρναρίου είχε ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της αλατότητας του Αμβρακικού κόλπου (κλείσιμο – άνοιγμα του ποταμού) και κατ'επέκταση αρνητική επίδραση στους θαλάσσιους οργανισμούς (σοκ).

ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ

- 1) Καλλιέργεια περιβαλλοντικής συνείδησης, μέσω των θεσμών κοινωνικοποίησης, (Οικογένεια-Σχολείο-Φορείς Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης).
- 2) Ενημέρωση του αγροτικού πληθυσμού για τις επιπτώσεις της αλόγιστης χρήσης λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων – κίνητρα εισαγωγής της βιολογικής καλλιέργειας.
- 3) Οικοτουρισμός: συνδυασμός της αναψυχής και προσέγγιση της φύσης. (Σεβασμός στο περιβάλλον).
- 4) Διοργάνωση ενημερωτικών ημερίδων και διαλέξεων και διανομή ενημερωτικού φυλλαδίου σχετικά με τις γραφικές περιοχές του Αράχθου.

Τον λόγο έχει η Περιφέρεια Ηπείρου

500 υπογραφές διαμαρτυρίας και λοιπά πικρόχολα σχόλια από τους κατοίκους του Ξεροβουνίου και Τζουμέρκων



Ανισόπεδος Κόμβος

Αμμότοπου: θα παραμείνει τελικά μισός;

Οι κάτοικοι/επισκέπτες των 80 και πλέον οικισμών Ξεροβουνίου και Τζουμέρκων δυσανασχετούν και διαμαρτύρονται επειδή τόσα χρόνια αγνοούνται προκλητικά από την Πολιτεία (Κυβέρνηση, Υπουργείο Υποδομών, Περιφέρεια Ηπείρου) και δεν ανταποκρίνονται στο δικαιολογημένο και διαχρονικό αίτημά τους: μετατροπής του ημικόμβου Αμμότοπου σε πλήρη Ανισόπεδο Κόμβο, σε συνδυασμό με την παράκαμψη του ομώνυμου Οικισμού. Ενδεικτικά παραθέτουμε 500 και πλέον υπογραφές κατοίκων των Τοπικών Κοινοτήτων

Ροδαυγής, Κεντρικού, Σκούπας κλπ. Η υπομονή των κατοίκων εξαντλείται και δεν μπορούν να ανέχονται πλέον αυτή τη μίζερη λύση του ημικόμβου (ελληνική πατέντα) στην ΙΟΝΙΑ ΟΔΟ που εξυπηρετεί μόνο τις κινήσεις προς και από ΑΡΤΑ - ΑΘΗΝΑ και δεν επιτρέπει τις κινήσεις προς και από ΙΩΑΝΝΙΝΑ! Σήμερα οι κάτοικοι-επισκέπτες των οικισμών Ξεροβουνίου και Τζουμέρκων, προκειμένου να κάνουν χρήση του αυτού της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ, προς και από ΙΩΑΝΝΙΝΑ (Νοσοκομείο, Πανεπιστήμιο, σύνδεση με ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ κλπ), είναι αναγκασμένοι να επιλέξουν: ή πρόσθετη διαδρομή 15 km επί της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ προκειμένου να εξυπηρετηθούν από Ανισόπεδο Κόμβο ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑΣ ή να χρησιμοποιήσουν κατασκόδρομο 10 km, παράλληλα της ΙΟΝΙΑΣ ΟΔΟΥ προκειμένου

συνέχεια στη σελ. 4

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κεντρικωτών
Άρτας «Ο Άραχθος»
εύχεσαι σε όλες και όλους

Καλά Χριστούγεννα
και
Ευτυχισμένο 2023



«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41

E-Mail: antoniouxr@tee.gr

Τηλ.: 210 9921292 - Fax: 2109961787

ΧΡΟΝΟΣ 46ος - Αρ. φύλλου 220

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου

Χρήστος Ι. Αντωνίου

Τηλ.: 210 9921292

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΑΠ.

Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41

Email : antoniouxr@tee.gr

FAX : 210. 99.61.787

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Ι. Αντωνίου

Τηλ.: 210 9921292

Αντιπρόεδρος: Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη

τηλ.: 697.20.90.800

Γεν. Γραμματέας: Γεώργιος Κ. Γιώτης

τηλ.: 693.24.26.893

Ταμίας: Αριστοτέλης Μπαρτζώκας

τηλ.: 6932587337

Ειδικός Γραμματέας: Ευαγγελία Πρόνοιου

τηλ.: 6980365328

Δημόσιες Σχέσεις:

Βασίλης Αναστασόπουλος, Τηλ.: 697.47.65.865

Γεώργιος Καλιακάτσος, τηλ.: 6937604822

Σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ETE: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632

ALPHA: GR9001403610361002101066111

EUROBANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291505

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ/ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

2685 360217

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ-ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ

2685 360213

ΥΔΡΕΥΣΗ-ΟΔΟΠΟΙΙΑ

2685 360212

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

2685 360214

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

2685 360225

ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟ

2685 360217

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ

26850 22221-3

ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ

26850 22216

ΟΤΕ

26850 22212

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

26850 22288

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ

26850 22584,

22224, 22243

26850 22615

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

26850 22644,

6972 194054

ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ

26810 27348

210-5133139

ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ

26810 27348

210-5133139

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ

26810 28030

RAFTING-VIA NATURA

(ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ)

26850 31200

6972 223574

6979 419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ

ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ & ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ

• ΚΡΥΟΝΕΡΙ

ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

26850 71965

• ΝΑΖΑΙΟΙ

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

26850 71391

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

26850 71247

• ΦΤΕΡΗ

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

6934 292710

TAXI

• ΚΥΨΕΛΗ

ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

26850 71328,

6972756998

• ΡΟΔΑΥΓΗ

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ

26830 71385,

6944513727

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ

6976756826

ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

6974817606

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ

6946 241007

ΜΥΛΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ

6979 519620

Τιμή Φύλλου: 5,00 €

Καλώς ήλθες σ'τη ση μας, κόρη μου!

της Αράπη - Καραγιάννη Βασιλικής, Αντιπροέδρου του Αράχθου, πρ. βουλευτού

Κάπως έτσι με καλωσόρισε μια γιαγιά των ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ μια φορά και φυσικά τότε δεν προβληματίστηκε, αλλά σήμερα που έχω χρόνια να επισκεφτώ τα χωριά μας, μου είναι πολύ έντονα στη σκέψη μου.

Τη βλέπω μπροστά μου με τα μαύρα ρούχα της και το «τσεμπέρι», μαύρο και αυτό στο κεφάλι της να μου λέει: Εμείς «κοπελιά», ζήσαμε εδώ με έγνοιες, κόπους, ιδρώτα, βάσανα, πείνες, πολέμους, χαρές και λύπες, εδώ βρίσκονται τα κόκκαλα των γονιών μας και των αγαπημένων μας προσώπων, και γι’ αυτό αγαπάμε αυτό τον τόπο. Δεν μπορούμε να ζήσουμε μακριά από τα «τόπια» μας. Τώρα ηρεμήσαμε, έχουμε χρόνια ειρήνη και περνάμε καλύτερα. Η ζωή απ’ εδώ και πέρα είναι δικιά σου, προχώρα...

Θα γράψω μερικές στιγμές που έχω ζήσει στα χωριά μας, στη φύση που πάντα κατά κύματα οι Ηπειρώτες κι όχι μόνο οι Έλληνες ζουν στη φύση. Ήταν ακόμη νωρίς το πρωί και τα χωράφια μπροστά μου είχαν λουσθεί στην πρωινή δροσιά. Ο ήλιος έκανε εκατομμύρια σταγόνες να λαμπυρίζουν και οι πρωϊνή καταχνιά, που σηκώνονταν, έφερναν στη μύτη μου όλες οι μυρωδιές του κόσμου. Ρίγανη, θεριασμένης βρόμης, αψιά μυρωδιά από τα αγριόχορτα, της Ρετοίνης, τις μυρωδιές από τα φρεσκοκομμένα έλατα, την ανθισμένη αγράμπελη κι η βατομουριά και πολλές άλλες. Εδώ νιώθεις μια απίστευτη πληρότητα σε όλες τις αισθήσεις. Οι μυρωδιές αυτές μπαίνουν απ’ όλους τους πόρους του σώματός μας και αισθάνεσαι έντονα τι σημαίνει ζωή, τι σημαίνει φύση, τι σημαίνει χωριό.

Γρήγορα η δροσιά εξαφανίστηκε, το πρωινό αεράκι έπεσε. Τα χόρτα και τα αγριολούλουδα, έγεραν ακίνητα, έπιασε ζέστη. Μάλιστα στα ορεινά χωριά το μεσημέρι κάνει μεγάλη ζέστη λόγω υψομέτρου. Στον ουρανό γυρνοβολούσαν μερικά κοράκια και δίπλα από τα κοράκια πετούσαν σπίνοι, σπουργιτάκια και διάφορα μικροπούλια, και μάλιστα, όταν βρεθείς εδώ την Άνοιξη, και το πρωί και το απόγευμα, τα αηδόνια συναγωνίζονται, πιο θα τραγουδήσει πιο δυνατά και όμορφα. Ειδικά όταν βρίσκονται στο σπίτι της κουινιάδας μου, της Μαρίκας στο «Ξιάρι», στη Φτέρη απολάμβανα τη συναυλία των λαλημάτων χιλιάδων πουλιών που είχαν φωλιές στα εκατόδεντρα.

Εκεί στο κτήμα αυτό βούιζαν οι μέλισσες και ροφούσαν το μέλι από τα αγριολούλουδα και τη γύρη. Δίπλα, δίπλα με τις κιτρινόμαυρες και πορτοκαλιές πεταλούδες. Πόσο μου λείπει η Μαρίκα και ο Πάνος που πίναμε το καφεδάκι μας στην αυλή μπροστά.

Νομίζω ότι τώρα τους κάνω μνημόσυνο με αυτό το άρθρο μου, γιατί και οι δύο αγαπούσαν πολύ το χωριό και έμειναν πολύ χρόνο εκεί.

Μια στιγμή βλέπω ψηλά στον ουρανό ένα τεράστιο πουλί. Στάθηκε ακίνητη, και φοβήθηκε, διότι ζύγιζε τις πλαταριές του για να ορμηξει να αρπάξει κανένα κοτόπουλο. Τότε η Μαρίκα άρχισε «τα Ου-Ου...», σπάνιο θέαμα. Και μου ηρθαν στο νου τα λόγια της μητέρας μου» Ξέρεις Βίκυ μου, γιατί οι αετοί πετούν ψηλά; Όχι μαμά, της απαντώ.

Πετούν ψηλά, κορίτσι μου, για να μην τους βλέπουν τ’ άλλα ζώα της πλάσης, όταν κλαίνει και θρηνούν», όλα εκείνη τη στιγμή τα είδα.

Εκείνη τη στιγμή, δύο αρουραίοι, πέρασαν μπροστά μου και οι γάτες αστραπιαία, τους κυνηγούσαν. Βλέπεις στη φύση και στα χωριά βλέπεις και ζεις τα πάντα. Ο Πάνος ο Καμπρής είχε μια έκταση δίπλα στο σπίτι του, κάπου 12 στρέμματα, είχε κλείσει τον χώρο με σύρμα και μέσα είχε κλείσει αγριογούρουνα.

Εκεί και αυτή η εικόνα, όπου πήγαμε και τα τάζε. Μια μέρα, το μεσημέρι με τη ζέστη, σκέφτηκα ότι δίπλα από την περιοχή της Φτέρης, περνάει το ποτάμι. Το καλοκαίρι έχει λίγο νερό ο Άραχθος. Προχώρησα μέσα στα Αγριαρύκια, που ήταν ανθισμένα με εκείνο το όμορφο ροζ χρώμα και την απαλή μυρωδιά και τις κουμαριές που τα κούμαρα κίτρινα και κιτρινοκόκκινα κρέμονταν σαν μικρά σκουλαρίκια. Αφού τα παραμέριζα, προχώρησα στο ποτάμι. Οι άσπρες στρογγυλές πέτρες, με τη γλίνα με εμποδίζουν στα βήματά μου. Όμως έφτασα στην ακτή του ποταμιού, που κυλούσε ήσυχα και εκείνα τα κατακαθάρα νερά που σε καλούσαν, καθώς ήμουν από το περπάτημα ιδρωμένη να ριχτώ μέσα με τα ρούχα, να δροσιστώ. Όμως δεν υπήρχε ψυχή, γιατί όχι και χωρίς ρούχα;

Καλά που είναι σκέφτηκα τώρα το καλοκαίρι το λίγο νερό, διότι το χειμώνα βουίζει και γεμίζει ξύλα και κατεβάζει κούτσουρα, είναι θολό και σου προκαλεί δέος και μάλιστα θυμάμαι τους παλιότερους ανθρώπους που συχνά έλεγαν: Βουίζει το ποτάμι σα να θέλει να πνίξει κάποιον. Μάλιστα πολλές φορές που οι τσιγγάνοι στήναν τις σκηνές τους δίπλα, δεν προλάβαιναν να φύγουν και πνιγότανε.

Θυμάμαι εδώ τα λόγια του Δημήτρη του συζύγου μου που όταν ήταν στην Άρτα, μαθητές γυμνασίου, μου έλεγε ότι όταν κατέβαζε ο Άραχθος κούτσουρα πήγαιναν τρεις τα αδέρφια του και οι Θεοχαρταίοι και μπαίνουν στο ποτάμι, με κίνδυνο της ζωής τους, όπου τραβούσαν τα κούτσουρα, τα έβγαζαν και τα πήγαιναν στο φούρνο και παίρναν δωρεά το ψωμί τους. Τότε όλοι οι φούρνοι καίγαν ξύλα. Τι αγώνα δίνουν τα μικρά παιδιά των χωριών στις πόλεις για να σπουδάσουν. Δύσκολα χρόνια!! Ξεχνιέμαι και ενώ περιγράφω τα της ακροποταμιάς, βάζω εμβόλιμα και άλλα θέματα. Τί να κάνω; Μυαλό είναι αυτό. Πετάει μια απ’ εδώ, μία απ’ εκεί σε διάφορες εικόνες και γεγονότα. Καθώς πήρα το δρόμο της επιστροφής γύρισα απ’ άλλο μονοπάτι, πέρασα από κάτι καλαμιές. Δυο πουλιά πέταξαν. Τρόμαξα! Τι να ’ταν άραγε; Μπεκάτσες, κοτσούφια, μαύρα πάντως ήταν, τα είδα. Άρα κοτσίφια ήταν. Θυμάμαι μια φορά το χειμώνα έκανε κρύο και γέμισε η Φτέρη κοτσίφια, καθώς μου το αφηγήθηκε ο αείμνηστος Κώστας Πάνου, που έφυγε νωρίς από τη ζωή.

Από την απέναντι όχθη του ποταμιού, ήταν ένα παλιό σπιτάκι, πάνω σε ένα μικρό υψωματάκι. Φαινόταν εγκαταλελειμμένο και στη μισοπεσμένη στέγη κάθονταν πουλιά. Πρέπει να’ ταν Μύλος, σκέφτηκα, τα παλιά χρόνια. Καθώς παρατηρούσα τα πουλιά, μία ακρίδα με τρόμαξε, που ήρθε και κάθισε στο ένα μου χέρι.

Πάντα φοβάμαι, τρόμαξα. Καθώς προχωρούσα βρέθηκα σε ένα ρυάκι, που είχε κάνει το ποτάμι. Καθώς ήμουν ιδρωμένη, έσκυψα και πήρα στις χούφτες μου νερό και έριξα στο πρόσωπό μου. Αμέσως όμως σκέφτηκα μήπως πιο πάνω ήταν κάποιο ψοφίμι; Και ενώ διψούσα σταμάτησα, διότι θυμάμαι που ο παππούς μου Θεοφάνης Καραγιάννης, γυρνώντας από τον πόλεμο το 1912 από τα Γιάννενα με τα πόδια στα Τζουμέρκα, κάθισαν να ξεκουραστούν με άλλους χωριανούς στην ακροποταμιά, δίψασαν και ήπιαν νερό. Καθώς προχωρούσαν κατά μήκος του ποταμού να βρουν κανένα ξέθαβο μέρος να περάσουν στην αντίπερα όχθη, διότι πού γέφυρες τότε;

Είδαν άνδρες πνιγμένους και μύριζαν πολύ άσχη-

μα. Φυσικά μέσα στο νερό. Απ’ ό,τι θυμάμαι μικρή ήμουν, έβαλε το χέρι του να κάνει εμετό. Ο παππούς μου πέθανε όταν ήμουν στο Δημοτικό. Ξαφνικά, ένας δυνατός αέρας φύσηξε, λίβας και διέκοψε την καλοκαιρινή ησυχία. Κάνει ζέστη στη Φτέρη. Τα ξερά φύλλα στροβίλιζαν παντού από τα πλατάνια, που φυτρώνουν δίπλα στην ακροποταμιά. Στροβίλιζαν σαν δαμιονισμένα δεξιά και αριστερά, κίτρινα, καφετιά παντού.

Τότε μου ήρθε στα ρουθούνια αυτή η μυρωδιά των πλατάνων, από το χνούδι, που σου γαργαλίζουν τα ρουθούνια και φτερνίζεσαι. Και έτσι άρχισε το φτέρνισμα, όπου με υποχρέωσε να εγκαταλείψω το ποτάμι που δίπλα ήταν ο συνοικισμός των “Πολιτσάνων”, σήμερα Βαθύκαμπος και να γυρίσω στο σπίτι στη Φτέρη. Φύσαγε ο αγέρας, άλλοτε σαν δροσερό αεράκι και δρόσιζε το ιδρωμένο πρόσωπό μου, άλλοτε σαν κύμα λάβας που την πυρακτώνει, στις ζεστές μέρες του Αυγούστου που πάντα βρίσκονται στη Φτέρη. Εδώ θα αναφέρω τα λόγια της πεθεράς μου Καλλιόπης Αράπη που έλεγε “Άχ Βίκυ μου, που μου τό’ xe η μοίρα να’ ρθω εδώ στην καταβόθρα. Στην Ανεμοράχη το πατρικό μου χωριό, φύσαγε αεράκι από τα βουνά που αγνάντευα και τ’ άλλα χωριά των Τζουμέρκων”.

Πήρα το δρόμο της επιστροφής στη Φτέρη στο Αραπαίκο. Ήμουν γεμάτη μέχρι το τελευταίο μόριο του σώματός μου και των ματιών μου, με θύμησης και σκέψεις. Νομίζω τώρα που αραδιάζω αυτές τις γραμμές, οι θύμησης είναι άγριος καημός, αδυσώπητος. Φέρνουν καημούς και δάκρυα και παράπονα και λύπες, όμως έτσι είναι η ζωή. Όταν ζεις τα περνάς όλα. Σκέφτηκα Ησυχία χωρίς αυτά υπάρχει μόνο στον τάφο των ανθρώπων. Στο δρόμο που ευτυχώς ήταν ασφαλτος, διότι είχαν κουραστεί τα πόδια μου από τις πέτρες και τον χωματόδρομο. Δεξιά και αριστερά στο δρόμο έβλεπα τα ρύκια ανθισμένα με εκείνη την απαλή μυρωδιά και τα σχίνα, κατά μήκος του δρόμου αρκετά πανύψηλα κυπαρίσσια. Καθώς ήμουν δοσμένη στη φύση, βλέπω στο βάθος μια μαύρη φιγούρα. Ποιος ήταν;

Η Αγαπημένη μου πεθερά η Καλλιόπη μου, κρατώντας την ξασπρισμένη μαύρη ομπρέλα της, να προφυλαχτεί από τον καλοκαιρινό ήλιο. Ήταν στα παναϊίfι νι

Καθώς την πλησίασα μου λέει “Πού·σουν μωρή κοπέλα μ’ όλη μέρα σήμερις;

Πού εξαφανίστηκες νηστική; Ανησύχησα και βγήκα προς αναζήτηση”, “Κάτσε μανά και θα σου τα πω όλα στο σπίτι.”

Εκεί της είπα όλη τη διαδρομή που.....

Προς τον Δήμαρχο του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων κο Χρήστο Χασιάκο και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου

Κύριε Δήμαρχε

Κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι

Παίρνω το θάρρος να σας αναφέρω ότι ονομάζομαι Αράπη-Καραγιάννη Βασιλική, κατάγομαι από το δημοτικό διαμέρισμα Αθαμάνιο, όπου έχω και κατοικία. Επίσης ήμουν σύζυγος του Τζουμερκιώτη, Δημήτρη Αράπη του Αναστασίου, από το διαμέρισμα του Δήμου σας Κεντρικό και το συνοικισμό Φτέρη. Πέρα από την Ηπειρώτικη καταγωγή μου, εδώ και 50 χρόνια έχω υπηρετήσει σε συλλόγους της Ηπείρου. Είμαι εδώ και 40 χρόνια στο Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικιωτών “Ο Αραχθος”. Ήμουν και στο ΔΕ της Αδελφότητας “Αθομανιωτών”. Έχω διατελέσει μέλος και μάλιστα Γραμματέας στην “Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών”, καθώς και στο τριτοβάθμιο σύλλογο των Ηπειρωτών στην “Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας”. Για 6 χρόνια ήμουν έφορος πολιτισμού στην Πανεπειρωτική.

Σας αναφέρω εδώ την πανηπειρωτική συμβολή μου στα θέματα που αφορούν τον τόπο μας. Έχω μια βιβλιοθήκη με χιλιάδες βιβλία, τόσο από την επαγγελματική μου σταδιοδρομία, σαν φιλόλογος στα Γυμνάσια της Ελλάδας, αλλά και την αγάπη μου προς τη μάθηση. Νομίζω και πιστεύω ακράδαντα ότι τα βιβλία μορφώνουν και ενημερώνουν τους ανθρώπους, τόσο για ιστορικά γεγονότα του πλανήτη μας, όσο και για τη λογοτεχνία, την ποίηση, την τέχνη που, η Ελλάδα από αρχαιότατων χρόνων, μεταφέραμε εξού και είμαστε στη Μέση του πλανήτη μας από Ανατολή στη Δύση.

Δεν είναι τυχαίο αυτό που ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας είπε: “Εμείς υποτάξαμε την Ελλάδα με τα όπλα και αυτοί μας υπέταξαν με τον πολιτισμό τους”.

Για τους παραπάνω λόγους επιθυμώ να δωρίσω την Βιβλιοθήκη μου στον Δήμο μας. Παρακαλώ δεχτείτε αυτή τη δωρεά μου.

Θα με χαροποιήσει ιδιαίτερα.

Σας αναφέρω μόνο την πολιτισμική μου δραστηριότητα, αφήνοντας κατά μέρος την πολιτική μου, που μερι κοί σύμβουλοι πιθανόν να γνωρίζουν.

Ευχαριστώ για την ώρα που διαθέσατε να διαβάσετε την επιστολή μου.

Αράπη-Καραγιάννη Βασιλική

Ασφαλιστικό: Σύνταξη πριν τα 60 Με 11 παραδείγματα ανά χρονολογία γέννησης



του Χρ. Μέγα

Σύνταξη πριν το 60ό έτος της ηλικίας μπορούν να πάρουν ακόμη ορισμένοι ασφαλισμένοι τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Σαν προϋποθέσεις «εξόδου» άλλοτε τίθενται τα όρια ηλικίας και άλλοτε απλώς ο χρόνος ασφαλίσης, δηλαδή ο αριθμός των «ενσήμων». Και μάλιστα, οι ασφαλισμένοι όλων των κατηγοριών μπορούν τώρα να καταθέσουν αίτηση αναγνώρισης των πλασματικών ετών που δικαιούνται έτσι ώστε, αναδρομικά, να κατοχυρώσουν τα ευνοϊκά όρια ηλικίας όπως προβλέπει η εγκύκλιο **Τσακλόγλου** (Φ. 80000/102641/10.12.2021). Εντελώς κωδικοποιημένα μπορούν να συνταξιοδοτηθούν πριν το 60ό έτος οι ακόλουθες δυο μεγάλες κατηγορίες ασφαλισμένων.

Ιδιωτικός τομέας: Οι ασφαλισμένες μητέρες ανηλίκων που γεννήθηκαν πριν την 19/08/1965, όσες είχαν 3.600 βαρέα ένησημα έως το 2012 (ανεξάρτητου ηλικίας τότε) και όσες συμπληρώνουν 7500 βαρέα, αλλά επιθυμούν να βγουν με μειωμένη σύνταξη.

Στο δημόσιο και τα ειδικά ταμεία ΔΕΚΟ και Τραπεζών όσοι είχαν 25ετία μέχρι το 2012 και εκείνοι που συμπλήρωσαν 35ετία μέχρι το 2018.

1. Στο ταμείο των μισθωτών (ΙΚΑ) οι μητέρες με ανήλικο (ακόμη και όσες εργαζόταν σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου και είχαν ΙΚΑ Δημοσίου) που είχαν συμπληρώσει 5.500 ημέρες ασφάλισης (18 έτη και 4 μήνες) έως το 2010 είχαν κατοχυρώσει δικαίωμα σύνταξης στο 55ο έτος.

2. Όσες έκλεισαν το 55ο έτος μετά τις 18.8.2015 έχουν κατοχυρώσει το 56° και 6 μήνες, το 55° το 2016 βγαίνουν στο 58°, το 2017 στο 59° και 6 μήνες.

3. Με 5.500 ημέρες το 2011 και ανήλικο τέκνο (κατοχύρωση σύνταξης με το 57° έτος). Όταν το 57° συμπληρώνεται από 19/8 ως 31/12/2015 οδεύει στα 58,3 ετών, το 2016 στα 59,6.

Μειωμένη σύνταξη μητέρων

4. Με 5.500 ένησημα και ανήλικο το 2010 ή το 2011 (κατοχύρωση σύνταξης με το 50° και 52° έτος). Με συμπλήρωση του 50ού (5.500 ένησημα το 2010) ή 52ου (5.500 το 2011) μεταξύ 19/8 έως 31/12/2015, συνταξιοδότηση στα 55 ετών, το 2016 στα 56,9 και το 2017 στα 58,5.

5. Με 5.500 ένησημα και ανήλικο το 2012 (κατοχύρωση σύνταξης με το 55° έτος). Όποια έκλεισε το 55° από 19/8 έως 31/12/2015 βγαίνει στα 56,6 ετών. Το 2016 στα 58 και το 2017 στα 59,6.

6. Γυναίκες με 4.500 ένησημα στο σύνολο και 3.600 στα βαρέα το 2010 στα 55, το 2011 στα 56 και το 2012 (4.500 ένησημα εκ των οποίων τα 3.600 βαρέα) στο 57°

7. Με 25ετία και ανήλικο το 2010 οι μητέρες κατοχύρωσαν το 50° έτος. Αν το ηλικιακό αυτό όριο το συμπλήρωσαν μετά τις 18/8/2015 (γεννηθείσες έως 18/8/1965) βγαίνουν στο 55°, το 2016 στο 56° και 9 μήνες το 2017 στο 58° και 5 μήνες και το 2018 στο 60° και 2 μήνες.

8. Με τις ίδιες προϋποθέσεις το 2011 (και οι άνδρες στο δημόσιο) στο 55° εάν έκλεισαν το 52° μετά τις 18/8/2015, το 2016 στο 56° και 9 μήνες το 2017 στο 58ο και 5 μήνες και το 2018 στο 60° και 2 μήνες.

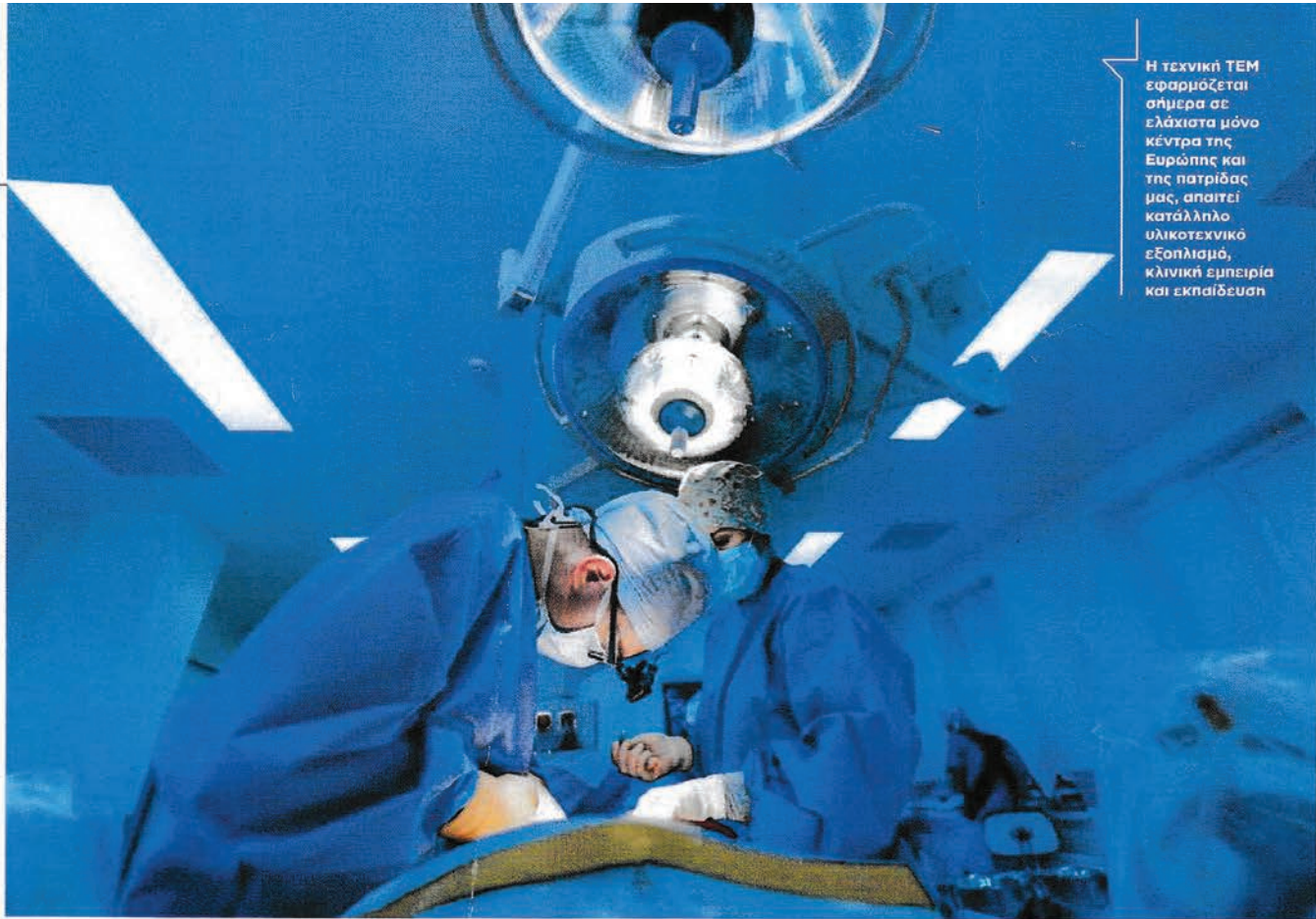
9. Με ανήλικο και 25ετία το 2012 (συν άνδρες στο δημόσιο), στο 55° μέχρι 18/8/2015, στο 56° και 6 μήνες εάν έκλεισαν το 55° το υπόλοιπο του 2015, στο 58° εάν έκλεισαν το 55° το 2016 και στο 59° και 6 μήνες εάν έκλεισαν το 55° το 2017.

10. Με 35ετία (Δημόσιο-ΔΕΚΟ) το μετά τις 18/8/2015 στο 58° και 6 μήνες, το 2016 στο 59° το 2017 στο 59, 6 και το 2018 στο 60° έτος.

11. Με 10.500 ένησημα (35ετία) και 7.500 βαρέα (25 έτη) στο 60° με μειωμένη (-46 ευρώ)

Αναδημοσίευση από ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, 4/12/2022

Συγχαρητήρια στον πατριώτη μας και πάντα επιστημονικές επιτυχίες!



Η τεχνική TEM εφαρμόζεται σήμερα σε ελάχιστα μόνο κέντρα της Ευρώπης και της πατρίδας μας, απαιτεί κατάλληλο υλικοτεχνικό εξοπλισμό, κλινική εμπειρία και εκπαίδευση

Η τεχνική της διορθικής ενδοσκοπικής μικροχειρουργικής - transanal endoscopic microsurgery (TEM), επινοήθηκε και εφαρμόστηκε για πρώτη φορά από τον καθηγητή Gerhard Bueß και αποτελεί την πρώτη ενδοσκοπική χειρουργική τεχνική της σπλανχνικής χειρουργικής. Βρίσκεται ήδη από το 1983 σε κλινική εφαρμογή στην Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική της Κολωνίας και σήμερα είναι παγκοσμίως αποδεκτή ως η ακριβέστερη τεχνική διορθικής ενδοσκοπικής χειρουργικής. Τα κλινικά αποτελέσματα της τεχνικής TEM είναι σημαντικά καλύτερα σε σύγκριση με άλλες τοπικές-χειρουργικές τεχνικές ή τεχνικές με χρήση ευκάμπτων ενδοσκοπίων. Η ένδειξη της TEM πέρασε από την αρχική φάση εφαρμογής της μεθόδου από τα μεγάλα άμιχα αδενώματα (πολύποδες) του ορθού στους T1 καρκίνους χαμηλού κινδύνου (low risk), για τους οποίους σήμερα εφαρμόζεται με εξαιρετικά αποτελέσματα. Η σημερινή προσπάθεια στο πεδίο αυτό εστιάζεται στον περιορισμό εμφάνισης επιπλοκών που σχετίζονται με την τεχνική καθώς και στην εφαρμογή της μεθόδου στη θεραπεία καρκίνων T2 χαμηλού κινδύνου (low risk) του ορθού μετά από προηγούμενη (neoadjuvant) χημειο-ακτινοθεραπεία.

Η τεχνική TEM εφαρμόζεται σήμερα σε ελάχιστα μόνον κέντρα της Ευρώπης και της πατρίδας μας, απαιτεί κατάλληλο υλικοτεχνικό εξοπλισμό, κλινική εμπειρία και εκπαίδευση. Μια περαιτέρω επέκταση της τεχνικής TEM αποτελεί η τεχνική TEM-ESD (endoscopic submucosal dissection), που συνίσταται στη διορθική αφαίρεση όγκων του κατώτερου παχέος εντέρου με χρωματογραφική υποβοήθηση μετά από υποβλεννογόνια έγχυση χρωστικής με Water-Jet. Η τεχνική αυτή δεν εφαρμόζεται ακόμη στην Ελλάδα, ενώ εφαρμόζεται με πολύ καλά αποτελέσματα σε διάφορα κέντρα του εξωτερικού (Dr. Matthew Tutton, Colchester General Hospital, UK, Jeroen Leijten, Laurentius Ziekenhuis Roermond, Netherlands, Dr. Jörg Baral Städtisches Klinikum Karlsruhe, Germany). Κατά την τεχνική αυτή, καθίσταται δυνα-

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΟΡΘΙΚΗΣ ΕΝΔΟΣΚΟΠΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ



ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Τα κλινικά αποτελέσματα της ελάχιστα επεμβατικής τεχνικής TEM είναι σημαντικά καλύτερα σε σύγκριση με άλλες τοπικές-χειρουργικές τεχνικές ή τεχνικές με χρήση ευκάμπτων ενδοσκοπίων

τόν, μετά από κατάλληλη έγχυση χρωστικής στην υποβλεννογόνια σπιβάδα του εντερικού τοιχώματος - κάτω από τον προς αφαίρεση πολύποδα, να πραγματοποιηθεί η ολική αφαίρεσή του (και όχι η μερική ή τεμαχισμένη αφαίρεσή του), παρακολουθώντας συνεχώς υπό video-όραση και με τη βοήθεια της χρωστικής το όριο μεταξύ της υποβλεννογόνιας σπιβάδας όπου βρίσκεται ο πολύποδας και της υποκείμενης μυϊκής σπιβάδας του τοιχώματος εντέρου. Με τον τρόπο αυτόν γίνεται εφικτή ή πλήρης αφαίρεση του πολύποδα, η καλύτερη και πιο αξιόπιστη ιστολογική του μελέτη και ως εκ τούτου η αποφυγή λανθασμένων διαγνώσεων περί κακοήθειας, που θα απαιτούσαν διαφορετική αντιμετώπιση.

Πλεονεκτήματα

Τα πλεονεκτήματα της τεχνικής αυτής αφορούν την ελάχιστη επεμβατικότητα, δηλαδή την αποφυγή χειρουργικών επεμβάσεων για την αφαίρεση πολύποδων ή όγκων του ορθού και δεν υπάρχει άλλος αξιόπιστος τρόπος ολικής αφαίρεσής τους προς ιστολογική εξέταση. Επιπλέον, δίνεται η δυνατότητα θεραπευτικής αντιμετώπισης αρχόμενων κακοηθειών του ορθού σε ηλικιωμένους και ιατρικά επιβαρυνμένους

ασθενείς που δεν δύνανται να υποβληθούν σε ριζικές ογκολογικές χειρουργικές επεμβάσεις.

Προϋποθέσεις

Απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιτυχημένη εφαρμογή αυτής της τεχνικής είναι η διάθεση του κατάλληλου υλικοτεχνικού εξοπλισμού, η συνεργασία με το Ενδοσκοπικό-Γαστρεντερολογικό τμήμα στο οποίο θα γίνει η ενδελεχής ενδοσκοπική και ενδοσκοπική-υπερήχοτομογραφική μελέτη των περιπτώσεων που είναι κατάλληλες να αντιμετωπιστούν με αυτή την τεχνική, καθώς και του Παθολογοανατομικού Εργαστηρίου, στο οποίο θα μελετηθεί το χειρουργικό παρασκεύασμα και θα απορραστεί εάν η αφαίρεση είναι ογκολογικά επαρκής ή απαιτείται άλλου είδους θεραπεία. Η χειρουργική αυτή τεχνική απαιτεί την ύπαρξη ειδικού εξοπλισμού, όπως ενός ενδοσκοπίου εργασίας, μέσα από το οποίο γίνεται εμφύσηση αέριου διοξειδίου του άνθρακα εντός του ορθού (πνευμο-ορθό) ώστε να εξασφαλιστεί επαρκής χώρος εργασίας. Ακολουθώντας μέσα από το ενδοσκόπιο εργασίας μπορούν να εκτελεστούν οι χειρουργικές πράξεις, με ειδικά χειρουργικά εργαλεία, όπως αφαίρεση όγκων και πολύποδων του ορθού, αφαίρεση ολικού πάχους τοιχώματος ορθού, συρραφή διατρήσεων, αιμόσταση και έλεγχος αιμορραγιών ακόμη και αφαίρεση λεμφαδένων που βρίσκονται έξω από το τοίχωμα του ορθού. Η όλη χειρουργική επέμβαση παρακολουθείται από τη χειρουργική ομάδα και καταγράφεται σε video, ώστε να μπορεί να μεταδοθεί και για λόγους ιατρικής εκπαίδευσης σε monitor.

Τέλος, και αυτή η χειρουργική τεχνική όπως και κάθε εξειδικευμένος τομέας της Ιατρικής απαιτεί για την ορθή εφαρμογή και εκτέλεσή της, ιατρονοσηλευτικό προσωπικό που να έχει εκπαιδευτεί και να έχει ιδιαίτερο επιστημονικό ενδιαφέρον με τον τομέα αυτόν της ενδοσκοπικής Χειρουργικής.

Ο κ. Γεώργιος Β. Αναστασόπουλος είναι γενικός χειρουργός, Διευθυντής Β' Χειρουργικής Κλινικής ΕΡΡΙΚΟΣ NTYNAN Cospital Center

Επέτειος Πολυτεχνείου



Αντιπροσωπεία της Πανελληνιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος (Π.Σ.Ε.) αποτελούμενη από: τον Πρόεδρο κ. Μάκη Κιάμο - Χήτο, τον Έφορο Δημοσίων Σχέσεων Αντώνη Κοντό, τον Ειδικό Γραμματέα Χριστόφορο Ευθυμίου και το μέλος του Δ.Σ. Μηνά Ζέρβα, κατέθεσαν στεφάνι στο Πολυτεχνείο για τη συμπλήρωση 49 χρόνων από την εξέγερση των φοιτητών!

Γραμμόφωνο

Το γραμμόφωνο (σώζεται ακόμα και βρίσκεται στα χέρια του Αριστοτέλη Β. Μπαρτζώκα) του Βασίλη Μπαρτζώκα που υπήρχε στο καφενείο του στον Βαθύκαμπο. Είναι COLUMBIA. Κατασκευάστηκε το 1914.

Η ζωγραφιά έγινε από τον εγγονό του Β. Ι. Μπαρτζώκα.



ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΑΡΑΧΘΟΣ Καραβίδα 1987 για να θυμούνται οι παλιοί...

ΛΑΓΓΑΔΙΑ - ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ 4-6

Όπως και πέρυσι έτσι και φέτος την παραμονή του Δεκαεντάυγου-στού έγινε ο καθιερωμένος φιλικός ποδοσφαιρικός αγώνας ανάμεσα στην ομάδα των Λαγγαδιών και την ομάδα του Βαθύκαμ-που. Ο αγώνας έγινε στα Λαγ-γάδια στην περιοχή Καραβίδας (ιδιοκτησία Θ. Φακίτσα, πέρυσι είχε γίνει σε ιδιοκτησία της Αγ. Π. Πάνου).

Στις 6.30 οι γηπεδούχοι είχαν φτάσει στο γήπεδο και έκαναν το ζέσταμά τους. Στις 6.40 πάνω στην καρότσα του Β. Αναγνωστάκη έφτασε και η ομάδα του Βαθύ-

τελείωνε ισόπαλος σημειώνεται ένα ακόμη γκολ για τους φιλοξε-νούμενους. Στα αμέσως επόμενα λεπτά χάνεται μια μεγάλη ευκαιρία για τους γηπεδούχους με τον Δ. Τατσή που σούταρε άουτ απ' την μικρή περιοχή σε κενό τέρμα. Δυό ακόμη γκολ μπαίνουν για την ομάδα του Βαθύκαμπου η οποία είχε πλέον σιγουρέψει τη νίκη. Ο αγώνας έληξε μ' ένα γκολ για τους γηπεδούχους διαμορφώ-νοντας το σκορ σε 4-6.

Τα γκολ πέτυχαν ως εξής:
1-0 αυτογκόλ Αποστ. Μπόμπο-λης, 1-1 Κωσ. Κίτσος, 2-1 Δημ.

Πάνος Καλιμογιάννης που ταλαι-πώρησαν την άμυνα των Λαγγα-διών.

Τέλος, θράχος στα «μετόπι-σθεν» ήταν ο Άκης Μήτσος βοη-θούμενος και από τους Απ. Μπόμ-πολη, Βασ. Κίτσο και Δημ. Κίτσο που όσο έπαιζε θαυμάστηκε για το πάθος και την τεχνική του.

Η ομάδα των Λαγγαδιών δεν ήταν κακή, σαν μεμονωμένα άτομα ήταν όλοι διαλεχτοί, αλλά δεν συνεργάστηκαν σωστά και από κάποια στιγμή και μετά εγκατέ-λειψαν την άμυνα με αποτέλεσμα να δημιουργούνται συνεχείς κίν-δυνοι για την εστία τους.

Ο τερματοφύλακας Δημ. Τατσή ήταν φανταστικός, έσωσε βέβαια γκολ και ήταν εγγύηση για τους συμπαίχτες του. Προσπά-θησε στη συνέχεια και στην επί-θεση, έβαλε ένα γκολ, αλλά έχασε άλλο ένα από μισό μέτρο. Γενικά ήταν ένας από τους μεγάλους πρωταγωνιστές της συνάντησης.

Κατέπληξε τους πάντες ο Ηλίας Γεωργγιάννης, άψογος στα αμυντικά του καθήκοντα. Δεν τον περνούσε τίποτα αλλά είχε την ατυχία να χαλάσουν τα παπούτσια του και να τραυματιστεί από τα καρφιά τους. Βγήκε από το παι-χνίδι είκοσι λεπτά πριν το τέλος αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό στην άμυνα.

Εντυπωσιακός ήταν ο νεαρός δάσκαλος, ο Σάκης Αναστασίου



Η ομάδα των Λαγγαδιών στο ημίχρονο. Διακρίνονται από τ' αριστερά όρθιοι οι: Καλιακάτσος Αλέκος, Καλιακάτσος Στέλιος, ο διαιτητής Γιώργος Καλιμογιάννης, Χρ. Αντωνίου, Σάκης Αναστασίου, Γιάννης Ανδρ. Αντωνίου. Καθιστοί οι: Ηλίας Γεωργγιάννης, Δημ. Τατσή

καμπου μαζί με τους φιλάθλους της, ενώ τα συνθήματα και τα τρα-γούδια τους ακούγονταν από το δρόμο ως το πάρκινγκ του γηπέ-δου. Οι φιλοξενούμενοι φιλάθλοι κατέκλυσαν για άλλη μια φορά το γήπεδο και μαζί με τους φιλά-θλους της γηπεδούχου ξεπερ-νούσαν τα 60 άτομα!!

Στις 6.45 άρχισε ο αγώνας με διαιτητή τον Γ. Καλιμογιάννη και με τις εξής συνθέσεις των ομά-δων:

Βαθύκαμπος: Κωσταγιώργος Δημ., Κίτσος Βασ., Μπόμπολης Αποστ., Μήτσος Βασίλης, Καλιμο-γιάννης Παύλος, Αναγνωστάκης Ντένης, Καλιμογιάννης Πάνος. Αλλαγές: Κ. Κίτσος, Κίτσος Δημ. και Καλιμογιάννης Γιώργος.

Λαγγάδια: Τατσή Δημ., Γεωρ-γογιάννης Ηλίας, Καλιακάτσος Αλέκος, Αντωνίου Χρήστος, Γιάννης Ανδρ. Αντωνίου, Αναστα-σίου Σάκης, Καλιακάτσος Στέλιος. Αλλαγές: Γιάννης Παυλ. Αντωνίου και Αρβανίτης Σπύρος.

Όπως φαίνεται από τις παρα-πάνω συνθέσεις υπήρχαν αρκετές απουσίες και από τις δύο ομάδες όπως: Κίτσος Νώτης και Γιώτης Μανώλης από το Βαθύκαμπο και Γεωργγιάννης Νίκος, Γιάννης Κ. Αντωνίου, Αναστασίου Γιάννης από τα Λαγγάδια.

Το πρώτο τέταρτο του αγώνα δεν είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς και οι δύο ομάδες έπαιζαν αναγνωριστικό παιχνίδι και πρό-σεχαν πολύ τις άμυνές τους. Αυτό έκανε τους φιλάθλους να χάσουν τον ενθουσιασμό τους. Όμως στο εικοστό λεπτό ήρθε το πρώτο γκολ για τους γηπεδούχους (αυτογκόλ) που ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυ-ριών απ' την ομάδα των φιλοξε-νουμένων, γιατί χτυπήθηκε ενόσω ο διαιτητής μιλούσε με παίχτη του τείχους (που είχε σταθεί για το φάουλ). Μετά από ένα δεκάλεπτο έγινε η ισοφάριση μ' ένα γκολ του Κ. Κίτσου που μόλις είχε μπει στον αγώνα. Ακόμη δύο γκολ μπήκαν, ένα από κάθε ομάδα κι έτσι το σφύριγμα της λήξης του ημι-χρόνου θρήκε τις ομάδες ισό-παλες με 2-2.

Με την έναρξη του δευτέρου ημιχρόνου ένα ακόμη γκολ έρχεται για την ομάδα των Λαγγα-διών. Έτσι άρχισε ένα δυνατό παι-χνίδι, με τους φιλοξενούμενους να εντείνουν τις προσπάθειές τους. Το γκολ της ισοφάρισης ήρθε μετά από ένα τέταρτο και οι πανηγυρι-σμοί απ' τους φιλάθλους του Βαθύκαμπου ήταν έξαλλοι. Κι ενώ όλα έδειχναν ότι ο αγώνας θα



Ο Βαθύκαμπος στο ημίχρονο. Διακρίνονται όρθιοι από τ' αριστερά: Άκης Μήτσος, ένας μικρός φιλάθλος, Αποστ. Μπόμπολης, Δημ. Κωσταγιώργος. Καθιστοί: Ντένης Αναγνωστάκης, Πάνος Καλιμο-γιάννης, Βασίλης Κίτσος, Παύλος Καλιμογιάννης

Τατσή, 2-2 Πάνος Καλιμογιάννης (σκορε α' ημιχρόνου).

3-2 Άλέκος Καλιακάτσος, 3-3 Δημ. Κωσταγιώργος, 3-4 Γιώργ. Καλιμογιάννης, 3-5 Ντένης Ανα-γνωστάκης, 3-6 Πάνος Καλιμο-γιάννης, 4-6 Στέλιος Καλιακάτσος (τελ. αποτέλεσμα).

Ας περάσουμε τώρα σ' όλους όσους συμμετείχαν στον αγώνα:

Ο διαιτητής Γ. Καλιμογιάννης ήταν καλός αλλά κατώτερος από την προηγούμενη του εμφάνιση. Στο 8' ημίχρονο έπαιξε σαν παί-χτης με την ομάδα του Βαθύκαμ-που!!! δίνοντας όλες του τις δυνάμεις για τη νίκη

Ο αντικαταστάτης του Κ. Κίτσος, που αγωνίστηκε στο α' ημίχρονο σαν παίχτης του Βαθύ-καμπου, παρά τη θέλησή του δεν κατάφερε να είναι αντικειμενικός. Οι αποφάσεις του σημάδεψαν τον αγώνα, η πρώτη ήταν η κατακύ-ρωση του πέμπτου γκολ του Βαθύκαμπου που σημειώθηκε από θέση οφσάιντ (δεν τον είχε ενημε-ρώσει ο προηγούμενος διαιτη-τής για τις περιπτώσεις οφσάιντ είπε αργότερα) ενώ η δεύτερη ήταν όταν δεν απέβαλε τους Τατσή και Καλιμογιάννη που δια-πληκτίστηκαν και παραλίγο να χαλάσουν το πολύ όμορφο και ήρεμο κλίμα που επικρατούσε.

Ο Δημ. Κωσταγιώργος εντυπω-σίασε σαν τερματοφύλακας αν και, τώρα πια, βετεράνος έκανε πολλές σωτηρίες αποκρούσεις και όταν έπαιξε σαν επιθετικός πέτυχε και γκολ.

Ο Παύλος Καλιμογιάννης που τον αντικατέστησε ήταν εξίσου θεαματικός και αποτελεσματικός. Πολύ καλοί ήταν και οι επιθε-τικοί Νένης Αναγνωστάκης και

έδωσε όλες του τις δυνάμεις, τόσο στην άμυνα όσο και στην επίθεση.

Πολύ καλός ντρίπλερ ο Γιάννης Ανδρ. Αντωνίου, έκανε όμως κατάχρηση ντρίπλας και ήταν ανούσιος στην τελική προσπά-θεια.

Με πολύ ψυχή και πάθος ο Αλέκος Καλιακάτσος (δάσκαλος στο Βαθύκαμπο τη χρονιά που πέρασε) αλλά με εμπόδιο τα κάμ-ποσα παραπανίσια κιλά, δεν απέ-δωσε σύμφωνα με τις πραγματικά μεγάλες δυνατότητές του.

Φοβερά άτυχος στάθηκε ο περ-σινός πρωταγωνιστής Χρ. Αντω-νίου αφού στην πρώτη του επαφή με την μπάλα μια λακούβα του προκάλεσε σοβαρότατη θλάση (πράγμα που κανένας κατά τη διάρκεια του αγώνα δεν αντιλή-φθηκε). Αυτός συνέχισε όμως να αγωνίζεται, σαν να μην συνέβαινε τίποτε, έτρεξε, μόχθησε

Θετική η συμμετοχή του Στέ-λιου Καλιακάτσου, Σπύρου Αρβα-νίτη και Γιάννη Π. Αντωνίου, που αγωνίστηκε με το χέρι στο γύψο. Τον αγώνα μεταξύ άλλων παρα-κολούθησαν: Κοινοτ. σύμβουλοι, ο τέως πρόεδρος του Αράχθου κ. Κ. Σιαφάρικας, ο ιδιοκτήτης του γηπέδου κ. Θ. Φακίτσας, ενώ απουσίασε λόγω κακής συνε-νόησης ο συντηρητής του γηπέδου (πέρυσι και φέτος) κ. Λάμπρος Καπρούτσος.

Τη μάχη της κερκίδας την κέρ-δισαν ασυζητητά τα κορίτσια του Βαθύκαμπου (Γιούλυ, Μαίρη, Γιώτα, Βιβέτα, Ντίνα, Μαίρη) που δεν σταμάτησαν ούτε στιγμή να ενθαρρύνουν την ομάδα τους.

Και του χρόνου παιδιά.
Μαίρη & Άκης Μήτσου
Επιμέλεια Δημ. Τατσή

Ο ΦΡΑΧΤΗΣ...

Σαν τόσα αδέρφια πάψανε να λένε καλημέρα τώρα σε λόφους μακρινούς, παίζουνε την φλογέρα κι' ενώ παλιά χορεύανε μαζί στην ίδια αλάνα τώρα ξεχάσαν' τους χορούς, την ίδια τους την μάνα ξεχάσανε αστροφεγγιές, την πούλια, τα αστέρια τώρα κρατούν στα χέρια τους, δυο δίκωπα μαχαίρια.

Παλιά γλεντάγανε μαζί, φτιάχνανε τηγανίτες τώρα μέσα στα σπίτια τους βάλανε δυναμίτες γιατί το έφραξε εκεί; έπρεπε παραπέρα συνέχεια εκεί να τρώνγονται, να ζουν με τη φοβέρα ο φράχτης έπρεπε πιο κεί, λίγο πιο κεί ακόμα μου 'κλεψες το χωράφι μου, μου πήρες τόσο χώμα.

Κι' όσο ο καιρός εδιάβαινε, τους σκέπαζε η κακία να μη θυμούνται τις χαρές, την παιδική ηλικία τότε που κολυπούσανε μαζί εις τα ποτάμια τότε που οι δυο τους φτιάχνανε φλογέρα από καλάμια τότε που τρώγαν' τραχανά στο αναμμένο τζάκι τότε π' ακούγανε μαζί "ο βασιλιάς και οι δράκοι".

Πολλά μπήκαν ανάμεσα, σβήσανε με σφουγγάρια όλα αυτά που ζήσανε, σαν ήτανε βλαστάρια πήραν τις γομολάστιχες και σβήσανε τα πάντα τα όμορφα που ζήσανε, μέιναν εκεί στην πάντα τώρα μες στα κεφάλια τους οι άχρηστες οι σκέψεις δεν θα μπορούσες κάποτε αυτά να τα πιστέψεις.

Τα ανταμώνει μια στιγμή σε κάποιο καφενείο Γέρος σοφός που έζησε στο πιο τρανό σχολείο σ' αυτό που λέμε της ζωής, τα φώναξε, τους λέει: Άκουσα χθές την μάνα σας κάπου εκεί να κλαίει εκεί στο κοιμητήριο που πέρασα απ' έξω κι' όλο αυτό με έκανε, δίπλα σας πια να τρέξω.

Το ξέρετε; Ξεχάσατε πως είστε δυο αδέρφια θα 'πρεπε να 'στε πιο κοντά, κάποτε γλέντια, κέφια τώρα σαν δεν γνωρίζετε, η έχθρα σας, σας λούζει δεν σκέπτεστε την μάνα σας, που άκουσα να σκουίζει ήλθα μετά απ' όλα αυτά, οι τρεις μας να βρεθούμε και κάποια πράγματα μαζί απλά να ξαναδούμε.

Πάμε οι τρεις μας προς τα κει, να δούμε αυτόν τον φράχτη α!... είναι εδώ που έγνεθε η μάνα σας μ' αδράχτι; είναι εδώ που έπλεκε δίπλα στον αχυρώνα όλα εκείνα τα πλεκτά να 'χετε τον χειμώνα; που νιώθατε τη ζεστασιά στην παιδική ηλικία; Σας ξέσταινε η αγάπη της, δεν είχατε κακία.

Τώρα για δυο πατημασιές, για μια σταλιά μονάχα το παίζετε τα θύματα, ότι σας κλέψαν' τάχα κοντεύετε να φθάσετε και σ' έγκλημα ακόμα για μια σταλιά στον φράχτη σας, για τόσο λίγο χώμα σε λίγο θα τα μάθουμε, αυτά από πρώτο χέρι θα μας τα πει για τα καλά, το άσπρο περιστέρι.

Σκύβει λοιπόν ο Γέροντας, βάζει τ' αυτί στο χώμα δεν είναι στο κρεβάτι του, ούτε σε κάποιο στρώμα κάθεται κάτω αρκετά, αυτοί όλο απορία βλέπουν να ξετυλίγεται περιεργη ιστορία! Σηκώνεται και τους κοιτά, κατάματα στα μάτια δακρύζει, όλο δάκρυα, κλαίνει τα δυο του μάτια.

Ακούστε, άκουσα βουή, το χώμα να μου λέει και κάπου εκεί τη μάνα σας κι' αυτή να σιογκλαίει πρέπει αμέσως να τους πεις, απ' τη μαμά Αλίκη κανένα απ' τα χωράφια τους, σ' αυτούς δεν τους ανήκει. Κάποτε θα 'ρθουν και αυτοί εδώ που είμαι τώρα κι' αυτοί εδώ ανήκουνε, όταν θα έλθει η ώρα.

Ας σταματήσετε λοιπόν αυτή τη φαγωμάρα λιγάκι μεγαλώσατε, για όλους πέφτει η μπάρα δεν σας ανήκουν χώματα, σ' αυτό όλοι...ανήκουν στη χώρα την πασίγνωστη, αμέτρητων κατοίκων! Ας ξαναμπείτε στο χορό σε νέο πεντοζάλη να αισθανθείτε τη χαρά, απ' την αρχή και πάλι.

Τους αγκαλιάζει ο Γέροντας, σφίγγει τα δυο τους χέρια να 'τοι με το χαμόγελο, ξανά δίνουν τα χέρια δώχνει απ' τους δυο τους μακριά, δεφτέρια και μαχαίρια σκύβει γι' ακόμα μια φορά, βάζει τ' αυτιά στο χώμα κι' ακούει τη manoula τους για μια φορά ακόμα να κλαίει μ' αναφιλητά, ευχαριστώ να λέει εις τον σοφό τον Γέροντα, μαζί μ' αυτόν να κλαίει. Να'σαι καλά βρε Γέροντα, είσαι σοφός στ' αλήθεια τους πρόσφερες αληθινά, αμέτρητη βοήθεια!

(ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΠΑΡΤΩΛΑΣ - 2019)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

- Ο **ΒΛΑΧΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ** του Μιχαήλ και της Παναγιώτας εγγονός του Γιώργου και της Ευγενίας ΚΩΣΤΑΒΑΣΙΛΗ-ΖΑΧΑΡΗ πέρασε στη σχολή Μηχανικών Υπολογιστών και Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.
- Η **ΑΘΗΝΑ ΓΡΑΒΑΝΗ** του Γρηγορίου και της Ιουλίας το γένος Τατσή, πέρασε στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 11/11/22 η Ναταλία σύζυγος του Σωτήρη Αγγελόπουλου, εγγονού Δημητρίου Αντωνίου από Λαγκάδια έφερε στον κόσμο ένα αγοράκι. Ο Άραχθος εύχεται να τους ζήσει και να είναι γερό και τυχερό.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

Στις 19/11/2022, στον Προφήτη Ηλία Λαγκαδίων έγινε η βάφτιση της κόρης του Βασίλη και της Φωτεινής Καπρούτσου. Το όνομα Μαρία έδωσε η Μαριτίνα Καπρούτσου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 26/11/22 απεβίωσε στο χωριό μας η **Σταυρούλα Σ. Παπαβαγγέλη** σε ηλικία 94 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Κρουονερίου Κεντρικού.
- Την Πέμπτη 8 Δεκεμβρίου 2022 απεβίωσε στο νοσοκομείο της Άρτας ο **Δημήτριος Κων/νου Τράμπας**, ετών 88, από την Ανεμορράχη Άρτης. Ο εκλιπών ήταν παντρεμένος με την Ελευθερία Δημητρίου Κων/νου Τριάντου επίσης από την Ανεμορράχη. Η κηδεία του θανόντος Δημήτρη έγινε την στις 9 Δεκεμβρίου 2022 στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης Άρτης, όπου εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία.
- **ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΤΑΤΣΗΣ** του Νικολάου και της Δημητρούλας, που γεννήθηκε στις 05/12/1938 στο Κεντρικό Άρτης, στον συνοικισμό Λαγκάδια και απεβίωσε στις 10/12/22 στην Αθήνα
- Ο εικονιζόμενος δάσκαλος στο επάγγελμα **ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΙΚΑΣ** του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ από την ΣΚΟΥΠΑ ΑΡΤΑΣ, ετών 69, έφυγε από τη ζωή στις 14-12-22 από αιφνίδιο θάνατο και η κηδεία του έγινε στις 17-12-2022 στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου ΣΚΟΥΠΑΣ Τον επικήδειο εκφώνησε ο δήμαρχος Άρτας κ. ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Χρήστος, λόγω και της ιδιότητας του εκλιπόντος ως προέδρου του κοινοτικού διαμερίσματος ΣΚΟΥΠΑΣ. Ως εκπαιδευτικός, ο θανών υπηρέτησε ευόρκως στην ΚΟΡΙΝΘΙΑ,



Ευθύμιος Τατσής



Πάυλος Ζανίκας

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ και τα τελευταία χρόνια μέχρι τη συνταξιοδότησή του στον νομό ΑΡΤΑΣ. Ο εκλιπών ήταν αγαπητός στην περιοχή μας και όχι μόνον. Ως άτομο, ήταν κοινωνικός, δημιουργικός, ευχάριστος, με καλό χαρακτήρα.Γενικά άφησε καλή υστεροφημία στην κοινωνία. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του και να είναι ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ του.

- Στις 15/12/22 απεβίωσε η **Βασιλική Χρ. Σπύρου** σε ηλικία 84 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Κρουονερίου Κεντρικού.

- Πέθανε στην Άρτα ο **Βασίλης Γιολλάσης** από τον Βαθύκαμπο Κεντρικού σε ηλικία 72 ετών.

- Πέθανε στην Αθήνα η **Άννα Νίκاره** από τα Ρόκα Άρτας, σύζυγος του αείμνηστου Θεοφάνη Φακίτσα από τα Λαγκάδια Κεντρικού.

- Πέθανε ο **Χρήστος Βόβλας** από το Τραπεζάκι Διστράτου, σε ηλικία 88 ετών.



Βασίλης Γιολλάσης

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Την 1η/10/22 στην Αγία Παρασκευή Φτέρης Κεντρικού τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης **Χρυσάνθης Τράμπα**.
- Στις 2/10/22 στον Άγιο Νικόλαο Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε 6μηνο μνημόσυνο του αείμνηστου **Παναγιώτη Λαμπράκη**.
- Στις 9/10/22 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε 6μηνο μνημόσυνο του αείμνηστου **Κώστα Χουλιάρα**.
- Στις 9/10/22 στο ιερό ναό Προφήτη Ηλία Λαγκαδίων Κεντρικού τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου **Βασιλείου Μήτσου**.
- Στις 15/10/22 στον ιερό ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Κρουονερίου Κεντρικού τελέστηκε 6μηνο μνημόσυνο του αείμνηστου **Γιάννη Γ. Μάρη**.
- Την Κυριακή 30 Οκτωβρίου 2022 στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης Άρτης τελέστηκε 40ήμερον μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του **Παναγιώτη Βασ. Σκαλτσογιάννη** από την Ανεμορράχη Άρτης. Το μνημόσυνο έγινε από τη σύζυγό του Ιωάννα. Συνάμα τελέστηκε και το Ζετές μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της αείμνηστης **Έλσας Τηλέμαχου Αλεξίου Τριάντου** από την Ανεμορράχη.
- Το Σάββατο 17 Δεκεμβρίου 2022 στον ιερό ναό της Αγίας Παρασκευής στη Φτέρη Κεντρικού Άρτης τελέστηκε 6μηνο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του εκλιπόντος **Σπυρίδωνος Δημ. Σπύρου**, από τα Λαγκάδια Κεντρικού. Το μνημόσυνο έγινε εκ μέρους του αδελφού του Θεόδωρου, ο οποίος παρέστη με την οικογένειά του και παρακολούθησαν την επιμνημόσυνη δέηση.
- ΥΓ. Η σύζυγος του εκλιπόντος, Ευαγγελία και τα παιδιά του, Παρασκευή και Δημήτριος, πήγαν στην εκκλησία στον Βύρωνα Αττικής και με τον ιερέα της ενορίας πήγαν στο νεκροταφείο, στο μνήμα του Σπύρου και διαβάστηκε τρισάγιο για τα 6μηνα από τον θάνατο του Σπύρου. Αιωνία η μνήμη του.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εκφράζει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια στους οικείους και συγγενείς των αειμνήστων συμπατριωτών μας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.....	200,00 €
ΕΟ ΛΙΦΤ ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.....	100,00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ).....	100,00 €
ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ.....	50,00 €
ΜΠΛΕΤΣΟΥ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ.....	50,00 €
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ.....	30,00 €
ΑΡΒΑΝΙΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ).....	20,00 €
ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.....	20,00 €
ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.....	20,00 €
ΜΗΤΣΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΥΖ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.....	20,00 €
ΛΕΠΙΔΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ.....	20,00 €
ΜΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΡΟΔΑΥΓΗ).....	20,00 €
ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.....	20,00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ.....	20,00 €
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ.....	20,00 €
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ.....	20,00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΣ).....	20,00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ.....	20,00 €
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ (ΡΟΔΑΥΓΗ).....	20,00 €
ΖΕΡΒΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.....	15,00 €
ΑΡΒΑΝΙΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ.....	15,00 €
ΜΑΝΟΣ Κ. ΑΝΤΩΝΗΣ.....	10,00 €
ΜΑΝΟΥ Κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ.....	10,00 €
ΛΥΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ.....	10,00 €
ΣΥΝΟΛΟ.....	850,00 €

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 20,00 €

Ευχαριστούμε τους συνδρομητές για τη βοήθειά τους και ελπίζουμε στην ευγενή συμβολή και άλλων «εχόντων» συμπατριωτών μας!

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς:

• **ΕΤΕ:** GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632

• **ALPHA:** GR9001403610361002101066111

• **EUROBANK:** GR95 0260 0190 0005 3010 1291505

• **ΠΕΙΡΑΙΩΣ:** GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ Οι συνδρομές να καταβάλλονται μόνο μέσω τραπεζών και όχι μέσω ταχυδρομείου διότι δεν είναι εφικτή η είσπραξή τους για τυπικούς λόγους

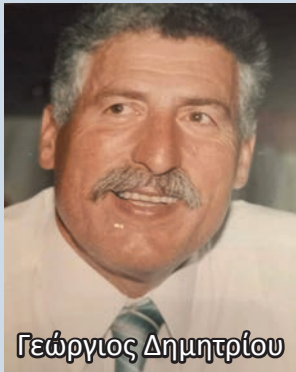
ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2023

Κύριε Πρόεδρε, σας συχαίρω για την εφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» την οποία λαμβάνω και σας ευχαριστώ πολύ.

Παρακαλώ όπως δημοσιεύσετε τα παρακάτω:

Στις επόμενες δημοτικές εκλογές, τον Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων με ονομασία του συνδυασμού "**ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ**" και σύνθημα "**ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΣΕΛΙΔΑ**" θα διεκδικήσει ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ**.

Μαζί του θα είναι και ο απόστρατος αξιωματικός (απόφοιτος της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων) **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ** του Χρήστου από το Παλαιοκάτουνο Άρτης, η εμπειρία του οποίου στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι γνωστή τόσο από τη θέση του δημοτικού συμβούλου στην αντιπολίτευση στον δήμο Αθαμανίας όσο και από τη θέση του αντιδημάρχου στον Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων στην πρώτη θητεία του αείμνηστου δημάρχου **ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΑΡΝΕΛΗ** από όπου και απέδεδεξε ότι είναι ικανός να προσφέρει στον τόπο μας. Έχει υπηρετήσει με επιτυχία σε διοικητικές (ως Διοικητής) και επιτελικές θέσεις (ΓΕΕΘΑ) καθώς και ως στέλεχος κατασκευαστικής εταιρείας στη Γερμανία για οκτώ χρόνια. Τα τελευταία είκοσι χρόνια ασχολείται παράλληλα και με την αμπελοργία, παράγοντας εξαιρετικό ποιοτικό κρασί από ξεχωριστές άριστες ποικιλίες στο χωριό του το Παλαιοκάτουνο.



Γεώργιος Δημητρίου

Για την Περιφερειακή Ενότητα Άρτας

ΤΟΞΩΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ

Ελάχιστοι γνωρίζουν σήμερα ότι στη Φτέρη επί της επαρχιακής οδού Νο 18 Δίστρατου-Μακρυκάμπου, στο ρέμα Τατσή, υπάρχει τοξωτή γέφυρα! Ιδού!

Όμως η διαπλάτυνση που έγινε με οπλισμένο σκυρόδεμα, εγκυμονεί κινδύνους αν δεν συντηρηθεί. Ήδη τα σίδερα βγήκαν στον αέρα. Για να μην έχουμε την κατάληξη της Γέφυρας της Πλάκας και πρόσφατα με αυτή στο Κομπότι Άρτας, ας «σκύψουν» οι αρμόδιοι στο σημείο αυτό και θα δουν τα σκουριασμένα σίδερα.



Οι τόποι που μου έμαθαν

Στη μνήμη του Παναγιώτη Γ. Σπύρου (Τεχνολόγου Εκπαιδευτικού) που έφυγε στις 5 Ιανουαρίου 2022, με αφορμή το μνημόσυνο του ενός χρόνου.

Πρωινές ηλιαχτίδες εμφανίστηκαν στη λίμνη Αμβρακία. Η φύση ζωηρή από το ξημέρωμα. Ένα τοπίο απέραντο σαν να το δημιούργησαν χρώματα υδατογραφίας. Πελαργοί και ψαροπούλια πετούσαν στην πρωινή αύρα του καλοκαιριού. Στο ταξίδι συναντούσαμε παραθεριστές και πολύ πρωινούς τύπους που κατευθύνονταν στις εργασίες τους. Οι δρόμοι διαδέχονταν τις πόλεις και τα πιο μικρά χωριά. Σε λίγο ένας χαϊρετισμός καλωσόριζε στην Ήπειρο. Η καρδιά ένωσε συγκίνηση. Συνηθίζεται καθώς απομακρύνεσαι από τις μητροπόλεις να σε ρωτούν «από που είσαι;».

Από εδώ, από αυτούς τους τόπους ήταν η απάντηση.

Αυτοί είναι οι τόποι που άκουγα, που επισημάνονταν σε μικρότερες ηλικίες και σε μεγαλύτερες καθώς οι στιγμές το έφερναν, αυτοί είναι οι τόποι που γνώριζα από τα βιογραφικά και τις διηγήσεις, από τα χέρια και τα μάτια των δικών μου. Αυτοί είναι οι τόποι που μου έμαθαν.

Πλησιάζοντας την Άρτα, ακόμη άδειοι οι δρόμοι. Το θρόισμα των δέντρων και οι μυρωδιές των φούρνων οδηγούσαν σε μια γλυκιά και γνώριμη βόλτα. Ευγενικοί περιπατητές σε κατηύθυναν στην διαδρομή.

Όσπου ένας ήχος μελωδικός έδειχνε μια στάση που θα μας κυρίευε το μεγαλείο. Το νερό του Αράχθου ταξίδευε μπροστά μας. Πάνω από βότσαλα, σε μια ροή ασταμάτητη κι ιστορική, ανάμεσα από βλάστηση πυκνή οδηγούσε τη ματιά ως εκείνα τα βουνά που λέγονται Τζουμέρικα.

Περνούσε κάτω από το γεφύρι το πετρόχτιστο, το τοξωτό και ποιητικό, που πρώτα ακούσαμε από τις ιστορίες της γιαγιάς Βασιλικής, τις αφηγηματικές περιηγήσεις του μπαμπά και μάθαμε στο σχολείο ξεφυλλίζοντας τα βιβλία και μετά το είδαμε και αποτυπώθηκε μέσα μας η πιο σημαντική εικόνα. Εκείνη της ανθρώπινης ευρηματικότητας και αξίας. Που τα χέρια σμιλεύουν τις πέτρες και τις κάνουν τέχνη για όλους. Περπατήσαμε τις λαξευμένες πέτρες μία μία, ανεβήκαμε και κατεβήκαμε τα τόξα. Σταθήκαμε με τα μάτια κλειστά να ακούσουμε το νερό που τρέχει, που δεν σταματά, που διασχίζει. Ανοιξαμε τα μάτια και μετρήσαμε τις κορυφογραμμές. Εκεί μέσα γεννήθηκαν οι πρόγο-

νοί μας. Ο δικός μας πατέρας. Οι άνθρωποι που βλέπαμε στις ασπρόμαυρες φωτογραφίες με τα πρόσωπα τα χαμογελαστά.

Σταθήκαμε στο πιο ψηλό σημείο του γεφυριού να βγάλουμε μια σύγχρονη φωτογραφία με φόντο την ιστορία που υπήρχε πίσω μας, γύρω μας και στα βήματά μας.

Οι πινακίδες έδειχναν τα χιλιόμετρα για το κέντρο της πόλης και εκείνων των μικρών τοποθεσιών μακριά από αυτή. Δίστρατο, Ανεμορράχη, Ροδαυγή, Πέραμα. Από που είσαι; Από εδώ είμαι. Αυτοί είναι οι τόποι που μου τους έδωσαν κληρονομιά κι οι τόποι που μου έμαθαν αξιοπρέπεια, συγκίνηση, δημιουργικότητα, ιστορία, χαμόγελο, εικόνες, Χριστούγεννα και καλοκαίρια.

Σε αυτό το σημείο, ακολουθεί το κείμενο του πατέρας μας Παναγιώτη Γ. Σπύρου με τον τίτλο «Γειά σου Δάσκαλε», που έγραψε το 2004.

Με τέτοια κείμενα μεγαλώσαμε στις πιο μεγάλες πόλεις και γίναμε ζωγράφοι, δημιουργοί, μουσικοί, φίλοι, συνάδελφοι, συγγάμοι. Αυτές οι αληθινές περιγραφές που σε εμάς έμοιαζαν με ιστορίες φανταστικών διηγημάτων έγιναν φωτεινές διαδρομές, έγιναν ο πολιτισμός μας.

Ο πατέρας μας αν και έφυγε από πολύ μικρή ηλικία από την γενέτειρα του το Πέραμα Διστράτου Άρτας, δεν σταμάτησε σε ολόκληρη τη ζωή του, μέχρι το τέλος, στο χάραμα του 2022, να μιλά, να γράφει και να προβάλλει τους τόπους της καταγωγής του.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι του Παναγιώτη Γ. Σπύρου, με τον τίτλο «Γειά σου Δάσκαλε» που έγραψε το 2004.

«Πολλές φορές έρχονται στο μυαλό μας στιγμές από το παρελθόν άσχημες ή καλές δεν έχει σημασία, όμως δεν τις ξεχνούμε και μ' αυτές ξυπνάμε ή κοιμόμαστε. Μιλάμε για άλλες εποχές όταν στα χωριά μας ζούσαν περισσότεροι κάτοικοι και εμείς είμασταν δεμένοι ακόμα με τις ρίζες. Ακόμη και σήμερα ύστερα από τόσα χρόνια, δεν ξεχνούμε ορισμένες «μυρωδιές» της εποχής εκείνης. Δεν ξεχνούμε το θουητό από το κατεβασμένο λαγκάδι, τη μυρωδιά της σκόνης ύστερα από το

πρωτοβόρι, τη μυρωδιά από τα ρείκια, το άκουσμα των τζιτζικιών τα καλοκαίρια όταν πέφταμε να κοιμηθούμε.

Όλα αυτά δεν σου φεύγουν από το νου, τα σκιερὰ δρομάκια, τα πλατάνια, τα ρείκια και τα πουνάρια, τα κοτσύφια, οι κίσσες και τα συκοφαγάδια...

...Ακόμη θυμάμαι το δάσκαλο τον Αριστείδη και ας πέρασαν τόσα χρόνια. Τότε το 195... σε μια αίθουσα στοιβαγμένα πάνω από 50 παιδιά.

Ήμουν στην Πέμπτη Τάξη.

Γειά σου Δάσκαλε, τί κάνεις;

Δάσκαλε τα χρόνια πέρασαν, τώρα μεγαλώσαμε, είμαι συνταξιούχος...

Θυμάσαι Δάσκαλε εκείνο το πρωινό που πέρναγες το ποτάμι;

Τότε Δάσκαλε, που είχε κατεβάσει και ήταν θολό (θολό κατεβασμένο) και εσύ πέρασες απέναντι...

Κυρ Δάσκαλε εσύ δεν ήξερες ότι εμείς κάναμε το «σταυρό μας» να μην περάσεις για να γλυτώσουμε το μάθημα...!

Όμως Δάσκαλε εσύ δεν καταλάβαινες από αυτά γιατί ήσουν τίμιος, φιλότιμος και ευσυνειδητός αλλιώς θα είχες πάρει “αναρρωτική άδεια”.

Εμείς Δάσκαλε δεν ξέραμε τίποτε από αυτά, ούτε επίδομα ασθενείας ούτε άδεια με αποδοχές.

Άλλο ήταν το πρόβλημα, η πρακτική αριθμητική...

...Μια χωρική πήγε στην πόλη να πουλήσει αυγά και στο δρόμο έσπασε κάμποσα... πόσο πρέπει να πουλήσει για να κερδίσει κ.λ.π.

Θυμάσαι που μας έκανες και φροντιστήριο για να δώσουμε εξετάσεις τον Ιούνιο για το Γυμνάσιο; Ήθελες να περάσουμε όλοι αλλιώς δεν θα πήγαινε το σχολείο καλά...

Τί να σου πω Δάσκαλε, χαθήκαμε! Τώρα τα παιδιά μας πάνε με ταξί και είναι πολλοί Δάσκαλοι σ' ένα σχολείο.



Παναγιώτης Σπύρου

Δεν έχουν πλάτανο όπως εμείς έξω από το σχολείο, ούτε κήπο όπως εμείς που φυτεύαμε λουλούδια, βασιλικά και ματζουράνες...

Γειά σου Δάσκαλε, πάντα σε θυμάμαι και ήθελα να τα πούμε λιγάκι, εδώ στην πολυκατοικία που μένουμε κανένας δεν σου λέει “καλημέρα”.

Πάντως τα γράμματα είναι 24 και η παραλήγουσα δεν περισπάται όταν η λήγουσα είναι... μακρά...!

Αλλά τι λέω, τώρα έχουμε μονοτονικό ποιος κάθεται να διαβάσει τις δασυνόμενες λέξεις; Ποιος θα μάθει τα σημεία στίξεως; Την τελεία, την άνω τελεία, την παύλα και όλα τ' άλλα που τα μαθαίναμε στην «πλάκα» το ρήμα, το υποκείμενο, το αντικείμενο, κατηγορούμενο απαρέμφατο, μετοχές και προσδιορισμός όλα αυτά μας κάνουν μια πρόταση...!

Δάσκαλε σε χαιρετώ, χάρηκα πολύ για τη συνομιλία πάντα θα σε θυμάμαι, πάντα θα σου γράφω, δεν σε ξεχνώ.

Εξάλλου Δάσκαλε σε εσένα οφείλεται το γεγονός ότι «ξέρουμε» απ' τη ζωή, γιατί εσύ μας δίδαξες να ζούμε πάντα με τα καλά πράγματα της ζωής.

Γειά σου Δάσκαλε...

Παναγιώτης Σπύρου, Αγρίνιο 2004»

Ευχαριστούμε τον εκδότη της εφημερίδας Άραχθος, κύριο Αντωνίου, για την φιλοξενία του κειμένου στη μνήμη του Παναγιώτη Γ. Σπύρου, με αφορμή το μνημόσυνο του ενός χρόνου.

Ο Παναγιώτης Γ. Σπύρου, υπήρξε αναγνώστης και αρθρογράφος της εφημερίδας Άραχθος. Γεννήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1943 στο Πέραμα Διστράτου Άρτας. Δίδαξε στην Αιτωλοακαρνανία και στην Πελοπόννησο ως Τεχνολόγος Εκπαιδευτικός, ενώ σπούδασε ζωγραφική και έκανε μετεκπαίδευση στο Παιδαγωγικό έργο στην Ελλάδα (Αθήνα) και στο εξωτερικό (Γερμανία). Φιλομαθής, ασχολήθηκε με την γραφή, την ζωγραφική, ήταν μελετητής και λάτρης του λαϊκού τραγουδιού και καλλιφώνος. Με την σύντροφο της ζωής του, την σύζυγό του Γεωργία, γέννησαν τρία παιδιά που ασχολούνται και οι τρεις με καλλιτεχνικά επαγγέλματα. Έφυγε από κοντά μας στις 5 Ιανουαρίου 2022 αφήνοντας ένα πολύπλευρο έργο να μας εμπνέει.

Βασιλική Σπύρου, ζωγράφος-εικαστικός

Στέφανος Λεπίδας
Σοφοκλή Βενιζέλου 145
Ηλιούπολη
Τ. 211 116 9956
Κ. 6974865 629
lepidas1967@gmail.com

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ
Η οικονομική σας συμβολή
είναι παραπάνω
από απαραίτητη διότι το κόστος
ανά φύλλο εφημερίδας
(τριμηνιαία έκδοση)
ανέρχεται στα 800,00 ευρώ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
Αντωνίου Ιωάννης

Αγ. Παρασκευή Άρτας
τηλ.: 26810 98100
κιν.: 6972 013607

ΓΙΩΡΓΟΣ Μ. ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ
Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.

- Άδειες
- Πρόγραμμα Εξοικονομώ Κατ' Οίκον
- Ανακαινίσεις
- Κτηματολόγιο
- Αντιρρήσεις επί δασικών χαρτών
- Τοπογραφικές εργασίες

τηλ.: 6947445250
email: giorgossiaf@gmail.com

artagoal.gr

Θοδωρής Χρ. Σπύρου
Τ. 6942 650996
info@artagoal.gr

«κοράει στην ενημέρωσή...
και σας διαφημίζει!!!»

Δρ. Ιωάννα Ε. Καϊκούνη
Δερματολόγος-Αφροδισιολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
Μετεκπαιδευθείσα στη Γερμανία
Κλινική & Αισθητική Δερματολογία
Παιδοδερματολογία

ΑΘΗΝΑ
Κρήτης 23, Βριλήσσια, ΤΚ. 152 35
Κιν. 6945 860027

ΝΑΥΠΛΙΟ
Θερμογιάνη 10, ΤΚ. 211 00
Τηλ. 27520-21363

E-mail: ikalkounou@yahoo.gr

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΓΙΩΡΓΟΥ Β. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

Απόσπασμα από το βιβλίο του πατριώτη μας **Γιώργου Β. Καλιακάτσου**, Συνταξιούχου Γεωπόνου, υπεύθυνου Δημοσίων Σχέσεων του ΔΣ του Αράχθου

-Αυτά ήταν τα δύσκολα εκείνα χρόνια της παιδικής μου ηλικίας, χρόνια που κανείς μας πιστεύω δεν θα ήθελε να ξαναζήσει ο ίδιος, ή περιστασιακά να περάσουν οι απόγονοι του. Αυτό όμως δε σημαίνει, πως εγώ αναθεματίζω τους γονείς μου, που δε σταμάτησαν να κάνουν παιδιά πριν από μένα, τουναντίον θεωρώ τυχερό τον εαυτό μου που γεννήθηκα και το ότι υπήρξε η συγκεκριμένη περίοδος της ζωής μου και τους ευγνωμωνώ. Δεν τους επισυνάπτω κανένα σφάλμα και κανένα κατηγορώ, ούτε για τις στερήσεις σε τρόφιμα και ρούχα, εξάλλου δεν βλέπαμε κάποιον συνομήλικο να περνάει καλύτερα ή νάχει κάτι περισσότερο. Παρά την ανέχεια, δε δέχθηκε ποτέ να στείλει κάποιο κορίτσι για υπηρέτρια παρά τις προτάσεις. Έδωσε την ευκαιρία στα αδέρφια μου στον Κώστα και στη Γιαννούλα να πάνε στο Γυμνάσιο, άσχετα αν δεν πέρασαν στις εξετάσεις. Και σε μένα, όταν έμεινα στην Α΄ γυμνασίου, εξαιτίας της ασθένειάς μου, ο πατέρας επέμεινε να συνεχίσω, αν και ο αδελφός μου ο Τάσος ήθελε να με πάρει να με μάθει μαραγκό.

Πέρα από τα παραπάνω πιστεύω, ότι όλο αυτό το πακέτο της παιδικής μας ηλικίας μας ζύμωσε και μας διαμόρφωσε ένα χαρακτήρα μόνο με θετικά στοιχεία, στοιχεία που πήραμε όχι μόνο από τους γονείς μας, αλλά και από όλους τους συγγενείς και μη, του χωριού. Η έλλειψη και η ανέχεια μας έκανε ολιγαρκείς, εργατικούς, «μυρμήγκια» και το μυαλό μας να βαδίζει σε μια γραμμή και μια κατεύθυνση προς τη δημιουργία. Μια δημιουργία, που απέβλεπε περισσότερο, στο να περάσουν καλύτερα τα παιδιά μας και να μη στερηθούν, να σπουδάσουν και να πάρουν όποια άλλα εφόδια, για μια καλύτερη και πιο εύκολη αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής.

Όταν τα παιδιά μου ήταν στην εφηβεία με πολλές απαιτήσεις και ανησυχίες, με τις οποίες εμείς δεν συμφωνούσαμε, τους ανέφερα τις δικές μας παιδικές στερήσεις και ελλείψεις για τις οποίες ουδέποτε διαμαρτυρόμαστε. Η απάντησή τους ήταν πάντα η ίδια. «Τι μας νοιάζει εμάς τι είχατε και τι περάσατε εσείς.» Φυσικά σήμερα, πιστεύω ότι ήταν λάθος μου, σε αυτή την ηλικία, να προσπαθώ να αρνηθώ με τέτοια παραδείγματα. Αλλά και τα παιδιά μου σήμερα, που πλέον μπήκαν στον αγώνα της επιβίωσης, βλέπω πόσο αναγνωρίζουν την προσφορά μας και όχι μόνο αυτό, αλλά και πόσο ενδιαφέρονται τώρα να μάθουν για τη παιδική μου ηλικία και με παροτρύνουν να καταγράψω τα πάντα.

Επειδή ξεκίνησα να γράφω, με την αφορμή, που μου έδωσαν τα συχνά όνειρα, να βρίσκομαι στο χωριό παρέα με τους συγγενείς και άλλους χωριανούς, που σήμερα οι περισσότεροι από αυτούς έχουν φύγει από τη ζωή, θα περιγράψω ένα συγκεκριμένο όνειρο, που έβλεπα από μικρό παιδί πιο συχνά, αλλά και τελευταία κάπως παραλλαγμένο. Το όνειρο αυτό το έβλεπα το τελευταίο πενθήμερο, πριν από μια σοβαρή ασθένεια. Έχω αρρωστήσει πολλές φορές και σαν παιδί με παιδικές ασθένειες. Όπως και με τις πιο σοβαρές ταλαιπωρίες που πέρασα με το αλλεργικό σοκ όταν ήμουν 13 χρόνων και βρέθηκα ένα μήνα στου Συγγρού και πολύ αργότερα με το πρόβλημα των νεφρών, της μέσης μου, της καρδιάς και το πιο πρόσφατο με τον προστάτη. Το όνειρο ήταν όλες τις φορές πανομοιότυπο, μια μαύρη σκιά έρχονταν αμιλητή και με πίεζε στο στήθος, δυσκολεύομαι να ανασάνω, άρχιζα να λέω, το «Πάτερ ημών .., Το εξαιρέτως της Παναγίας...», και το πιστεύω», αν συνέχιζε. Τέλος απομακρυνόταν και τότε ξυπνούσα και με κυριεύε ο φόβος. Το υπόλοιπο της βραδιάς δεν έκλεινα μάτι. Όταν έλεγα στους δικούς μου το όνειρο, μου απαντούσαν ότι με πάτησε η «μόρα». Όταν συνειδητοποίησα, ότι πάντα ακολουθούσε μια ασθένεια, μου έλεγαν ότι είναι καλό και με προειδοποιεί ο φύλακας Άγγελός μου.

Γενικά βλέπω πολλά όνειρα, πιο παλιά τα θυμούνται με όλες τις λεπτομέρειες, τώρα η μνή-

μη κονταίνει. Όταν πετούσα στον αέρα σε μεγάλες αποστάσεις το είχα σαν καλό οιωνό, όταν βρίσκoμουν σε βούρκο, βρώμικες τουαλέτες, η σε βροχή, το θεωρούσα κακό προαίσθημα και περίμενα κακοτυχίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Το 1958, όταν τελείωσα τα δημοτικό, αρχές Ιουλίου, κατέβηκα στην Άρτα, για να δώσω εξετάσεις, να μπω στο Γυμνάσιο. Ο δάσκαλός μου ο Χρήστος Γκότζις με είχε προετοιμάσει γι' αυτό, αλλά στην Άρτα κατέβηκα μία εβδομάδα πιο μπροστά. Έμεινα στο σπίτι του παππά-Καλιακάτσου και μας έκανε ασκήσεις ορθογραφίας και μαθηματικά, εμένα και του Σπύρου του ξάδερφού μου, η Κούλα η αδελφή του. Ο Σπύρος δεν είχε περάσει την προηγούμενη χρονιά και ξανάδινε. Πέρασα στο γυμνάσιο και ο πατέρας μου έκανε συμφωνία με τον παππά να μείνω στο σπίτι του σαν οικότροφος. Μέναμε μαζί με τον Σπύρο σε ένα δωμάτιο στο ισόγειο.

Όταν ήμουν στη β΄ γυμνασίου είχε κατέβει και η Γιαννούλα και παρακολουθούσε μαθήματα Κομμωτικής, οπότε μέναμε μαζί και με τον Νίκο στο ένα δωμάτιο του ισογείου στου Παππά. Στο απέναντι δωμάτιο έμεναν ο Γιάννης ο Κωσταντάκης και ο Γιώργος του Κωσταντινίου, συμμαθητές του Νίκου. Τρώγαμε όλοι μαζί και μοιραζόμαστε τα έξοδα. Κάθε μέρα μαλώναμε για το περίσσειμα του τραχανά.

Την πρώτη χρονιά στο γυμνάσιο με σημάδεψαν μερικές κακοτυχίες. Ήταν χειμώνας, όταν γυρίζοντας από το γυμνάσιο ένα βράδυ με δυνατό αέρα, αλλά και έλλειψη φωτισμού στο δρόμο, με παρέσυρε ένα ποδήλατο, με αποτέλεσμα να τραυματιστώ στο κεφάλι μου. Για κάποιες ώρες είχα χάσει τη μνήμη μου και δεν θυμούνται, τι είχε γίνει και πως κτύπησα. Την άλλη ημέρα ήλθε αυτός που με κτύπησε, ήταν γνωστός, γιατί είχε ποδηλατάδικο στη γειτονιά, που νοικιάζαμε ποδήλατα, για να δει τι κάνω, οπότε με πήγε στο γιατρό και μου έδωσε ενέσεις. Εκείνο που θυμάμαι είναι ότι μερικές από αυτές τις ενέσεις, τις έκανα μόνος μου στο πίσω μέρος του ποδιού μου, γιατί η κοπέλα που μου τις έκανε, δούλευε τις πρωινές ώρες.

Ένα άλλο γεγονός, ήταν το αλλεργικό σοκ, που έπαθα από μολυσμένα φιστίκια, Κυριακή των Αποκριών τον Φλεβάρη του 1959, με αποτέλεσμα να βρεθώ στο Νοσοκομείο Συγγρού για ένα μήνα, για το γεγονός αυτό έχω αναφερθεί σχετικά πιο πάνω. Σαν συνέπεια όμως αυτού ήταν να χάσω ένα μήνα μαθήματα και να μείνω ανεξεταστέος στα αρχαία ελληνικά. Τότε δεν υπήρχαν φροντιστήρια και προσπάθησα μόνος να διαβάσω το καλοκαίρι. Καθηγητής μου στα αρχαία ήταν ο κ. Γιώργος Γεωργούλας. Έμεινε πιο πάνω από το σπίτι του αδελφού μου Άλκη στην Άρτα, που εκείνη τη χρονιά το είχε νοικιάσει για το 6ο Δημοτικό Σχολείο, πράγμα το οποίο τον είχε εκνευρίσει, γιατί τον ενοχλούσαν οι φωνές των παιδιών και είχε μαλώσει με τον Άλκη. Αυτό έγινε αιτία να με κόψει, καθώς στα προφορικά μου έκανε πολύ δύσκολες ερωτήσεις.

Φυσικά, «ουδέν κακό αμιγές καλού», το χάσιμο αυτής της χρονιάς, σημάδεψε στη συνέχεια ολόκληρη τη ζωή μου, γιατί έτσι έγινε δυνατό να γνωρίσω τη γυναίκα μου τη Μαρίνα στην τελευταία τάξη του λυκείου. Η γνωριμία αυτή, έγινε πάλι κάτω από μοιραίες αποφάσεις- καταστάσεις, λες και οι δρόμοι μας είχαν δρομολογηθεί, από τότε που γεννηθήκαμε, να γίνει αυτή η συνάντηση.

Εγώ έχασα μια χρονιά στο γυμνάσιο, η Μαρίνα δεν πήγε να δώσει στο γυμνάσιο, γιατί οι γονείς της απεφάσισαν να την κάνουν υφάντρα. Πράγμα το οποίο δεν αποδέχτηκε και τα παράτησε, απαιτώντας να παρακολουθήσει την έκτη δημοτικού ξανά και να δώσει την επόμενη χρονιά. Έτσι φθάσαμε μαζί στην τρίτη λυκείου, χωρίς να έχουμε μέχρι τότε ποτέ συναντηθεί και γνωριστεί. Εγώ έμεινα στο σκοπευτήριο, τα τρία πρώτα χρόνια, στο σπίτι του παππά-Καλιακάτσου και μετά στην γειτονιά του Αγίου Γεωργίου, ενώ η Μαρίνα στην κάτω

Παναγιά κοντά στο Γήπεδο, όπου είχαν ένα πέτρινο σπίτι.

Τυχαία ήταν η πρώτη μας συνάντηση στην Γ΄ Λυκείου, όταν εγώ στην αρχή της χρονιάς, αποφάσισα να πάω αγγλικά στο φροντιστήριο της Λιούμπα, γιατί αν δεν περνούσα στη σχολή Ευελπίδων, μου είχε υποσχεθεί ο Κώστας ο αδελφός μου, ότι θα με έπαιρνε στις Η.Π.Α, για να πηγαίνα εκεί πανεπιστήμιο. Η Μαρίνα ήθελε να πάει στην Αγγλία να σπουδάσει νοσηλεύτρια, με ένα πρόγραμμα που προωθούσε η Λιούμπα και έφυγε από άλλο φροντιστήριο που πήγαινε 3 χρόνια και ήλθε στη Λιούμπα. Έτσι την πρώτη μέρα μας έβαλε όλους μαζί στην ίδια αίθουσα, για να συστηθούμε και ανάλογα με το επίπεδο του καθενός να μας χωρίσει σε τμήματα.

Επειδή εμένα μου άρεσε να ζωγραφίζω από μικρός, η Μαρίνα καθόταν στη διπλανή σειρά των θρανίων και λίγο πιο μπροστά, της έκανα το πορτρέτο. Η δε Λιούμπα έκανε ένα σχόλιο, αφού σπουδάσουμε, εγώ στο Μίσιγκαν και η Μαρίνα στην Αγγλία, με την επιστροφή μας στην Ελλάδα να γίνουμε ζευγάρι. Το θέμα ξεχάστηκε μετά από εκείνη την ημέρα, παρά τις συχνές συναντήσεις μας στο φροντιστήριο αλλά και στις εκδρομές με το φροντιστήριο. Η σχέση μας ήταν τυπική και χωρίς υπονοούμενα μέχρι την Κυριακή των Αποκριών, στις 7 Μαρτίου 1965. Τότε αποφάσισα να της γράψω ένα γράμμα, για να της πω ότι μου άρεσε και ήθελα να δημιουργήσουμε σοβαρή σχέση, αν φυσικά και εκείνη το ήθελε, διαφορετικά να συνεχίσουμε να είμαστε καλοί φίλοι.



ΜΕ ΤΗ ΛΙΟΥΜΠΑ ΚΑΙ ΤΟΝ Γυμν. ΗΛ. ΤΑΜΠΡΑΤΖΗ ΙΟΥΝΙΟΣ 1965

Μου απάντησε στις 25 Μαρτίου, μετά την παρέλαση, ντυμένη με τη στολή της Βλάχας και έχοντας αφήσει τα ξανθά της μαλλιά ελεύθερα, που έφταναν μέχρι τη μέση της. Έμοιαζε με πραγματική αρχαία Ελληνίδα. Μου έδωσε το γράμμα μου σε κομμάτια και μου είπε ότι θα είμαστε μόνο φίλοι και τίποτε παραπάνω. Στη συνέχεια βέβαια άρχισε να το σκέπτεται, αφού πήρε τις πληροφορίες της από την Καλλιόπη τη συμμαθήτριά της που ήταν γειτόνισά μου. Αφού συναντιόμαστε πιο συχνά και γνωριστήκαμε πιο καλά, τον Ιούνιο η σχέση μας έγινε πιο στενή, αλλά πλατωνική για τα επόμενα 7 χρόνια. Παντρευτήκαμε 29 Οκτωβρίου του 1972.

Στις 15 Απριλίου 1965 πεθαίνει ο πατέρας μου στο Νοσοκομείο στα Γιάννενα, ημέρα Δευτέρα. Μιλούσε με τον αδελφό μου τον Άλκη στο τηλέφωνο και έπεσε νεκρός από βαρύ εγκεφαλικό ή καρδιακή προσβολή. Δεν έγινε νεκροτομή για διαπίστωση της αιτίας, αν θυμάμαι καλά η γνωμάτευση έγραφε καρδιακή προσβολή. Την Τετάρτη θα έμπαινε χειρουργείο, για να διαπιστωθεί το πρόβλημα που τον ταλαιπωρούσε τουλάχιστον 6 μήνες, πόνοι στο στομάχι και συνεχείς εμετοί. Τότε δεν υπήρχαν τα σύγχρονα μέσα



1965 η Μαρίνα στη Γ΄ λυκείου

διαπίστωσης.

Μου στοίχισε πολύ η απώλειά του και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην απόφασή μου να δώσω εξετάσεις στη σχολή Ευελπίδων, διότι δεν έβλεπα πλέον πως θα εξασφάλιζα την οικονομική βοήθεια για να σπουδάσω στο Πανεπιστήμιο. Οι αδελφές μου Λούλα και Γιαννούλα δεν έβγαζαν αρκετά για να μπορούν να με βοηθήσουν να σπουδάσω σε μια άλλη Πόλη. Τα μεγαλύτερα αδέρφια μου κανείς δεν μου είπε ότι θα με βοηθούσε, όπως και έγινε όσα χρόνια σπουδάσα. Μόνο η Γιαννούλα βοηθούσε συνεχώς με το κατά δύναμη. Αλλά και ο γαμβρός μου ο Θόδωρος, πάντα μου έλεγε εάν χρειάζομαι Βοήθεια. Ήταν πάντα πρόθυμος να βοηθήσει. Το έκανε, όταν η Γιαννούλα χρειάστηκε να αγοράσει το οικοπέδο, μας δάνεισε εμένα και τον Νίκο, για να τη βοηθήσουμε. Τα επέστρεψε τα περισσότερα ο Νίκος. Έβγαλε κάποια καλά λεφτά, όταν ήταν φαντάρος στη Λάρισα, δούλευε σαν αρχιτέκτονας σε ένα γραφείο.

Τον Ιούλιο του 1965 εγώ ανέβηκα Αθήνα για φροντιστήριο. Έδωσα εξετάσεις στη σχολή Ευελπίδων αρχές Αυγούστου. Τότε δίναμε ένα μάθημα, έβγαιναν τα αποτελέσματα και μετά δίναμε το επόμενο. Η βάση σε κάθε μάθημα ήταν το 12. Το πρώτο μάθημα ήταν έκθεση, πήρα τη βάση 12. Στο επόμενο μαθηματικά πήρα 57,67 στα τρία άλγεβρα, τριγωνομετρία, γεωμετρία (19-19-19,67) αντίστοιχα. Ήμουν δεύτερος μετά τον Δημήτρη Φάσαρη που είχε πιάσει 59 μονάδες. Στη φυσική και χημεία πήρα 16 και στην ιστορία και την γεωγραφία 14 και πέρασα δέκατος έβδομος στους 150 που πήρε εκείνη τη χρονιά.

Το χρονικό διάστημα, που έμεινα στην Αθήνα για φροντιστήριο και για τις εξετάσεις, με φιλοξενούσε στο σπίτι του ο ξάδερφός μου Μίμης, στο διώροφο σπίτι στην οδό Αγίας Σοφίας 32, στον Βύρωνα. Στο ίδιο σπίτι τον ισόγειο έμεναν οι γονείς της Νίκης, της γυναίκας του Μίμη και η αδελφή της η Ρούλα.

Ήταν μεγάλη προσφορά του ξάδερφού μου να με φιλοξενήσει για 45 ημέρες και να μου προσφέρει στέγη και φαγητό σε ένα μικρό σπίτι, που έμεναν άλλα 5 άτομα, με κοινή κουζίνα στο ισόγειο. Κάθε μέρα η κ. Άννα, πεθερά του Μίμη, παρόλο που ήταν υπέρβαρη, ανέβαινε τις σκάλες, για να μου φέρει πρωινό, «για να μην καθυστερώ στο διάβασμα», όπως μου έλεγε, όταν της έλεγα να με φωνάζει να κατεβαίνω εγώ. Ο Θεός να αναπαύει την ψυχή της, σπάνια βρίσκεις σήμερα τέτοιες καλόψυχες, να σου προσφέρουν τόσο αγάπη ανιδιοτελώς. Ακόμη και τα ίδια σου παιδιά δεν μπορούν να σε ανεχθούν ακόμη και για μικρά χρονικά διαστήματα.

Φυσικά η προσφορά του Μίμη δεν ήταν μόνο αυτή, το 1966-67 φιλοξένησε τον Νίκο τον αδερφό μου που είχε περάσει στην αρχιτεκτονική και το 1967 -1968 μέναμε και εγώ και ο Νίκος, γιατί εγώ είχα φύγει από τη σχολή Ευελπίδων το Φεβρουάριο του 1968 και είχα εγγραφεί στην Γεωπονική, οπότε μέχρι τον Ιούλιο φιλοξενούμαστε στου Μίμη.

Κατά τη διάρκεια που πηγαίνα φροντιστήριο, τον Ιούλιο του 1965 ήταν το καλοκαίρι με τις πολλές πολιτικές εξελίξεις. Είχε πέσει η Κυβέρνηση Παπανδρέου, στις 15 Ιουλίου μετά την επισκοπούμενη αποστασία βουλευτών της Ε.Κ. και οι πρωθυπουργοί άλλαζαν σαν τα πουκάμισα, Αθανασιάδης-Νόβας, Τσιριμώκος, Στεφανόπουλος. Με την πτώση όλος ο κόσμος κατέβαινε στις διαδηλώσεις, φωνάζοντας το ένα-ένα-τέσσερα (114) το άρθρο του τότε συντάγματος. Είχε συμβεί και ο θάνατος του Πέτρουλα από τα κλομπς της αστυνομίας και ο κόσμος αγρίεψε ακόμη περισσότερο.

Ένα από εκείνα τα βράδια είχαμε τελειώσει το φροντιστήριο, που ήταν στη Διδότου και κατέβαινα στην Ακαδημία, για να πάω στη Σίνα να πάρω το λεωφορείο για το Βύρωνα. Στην Ακαδημία γινόταν χαμός, το ξύλο και τα καπνογόνα έπεφταν σύννεφο.